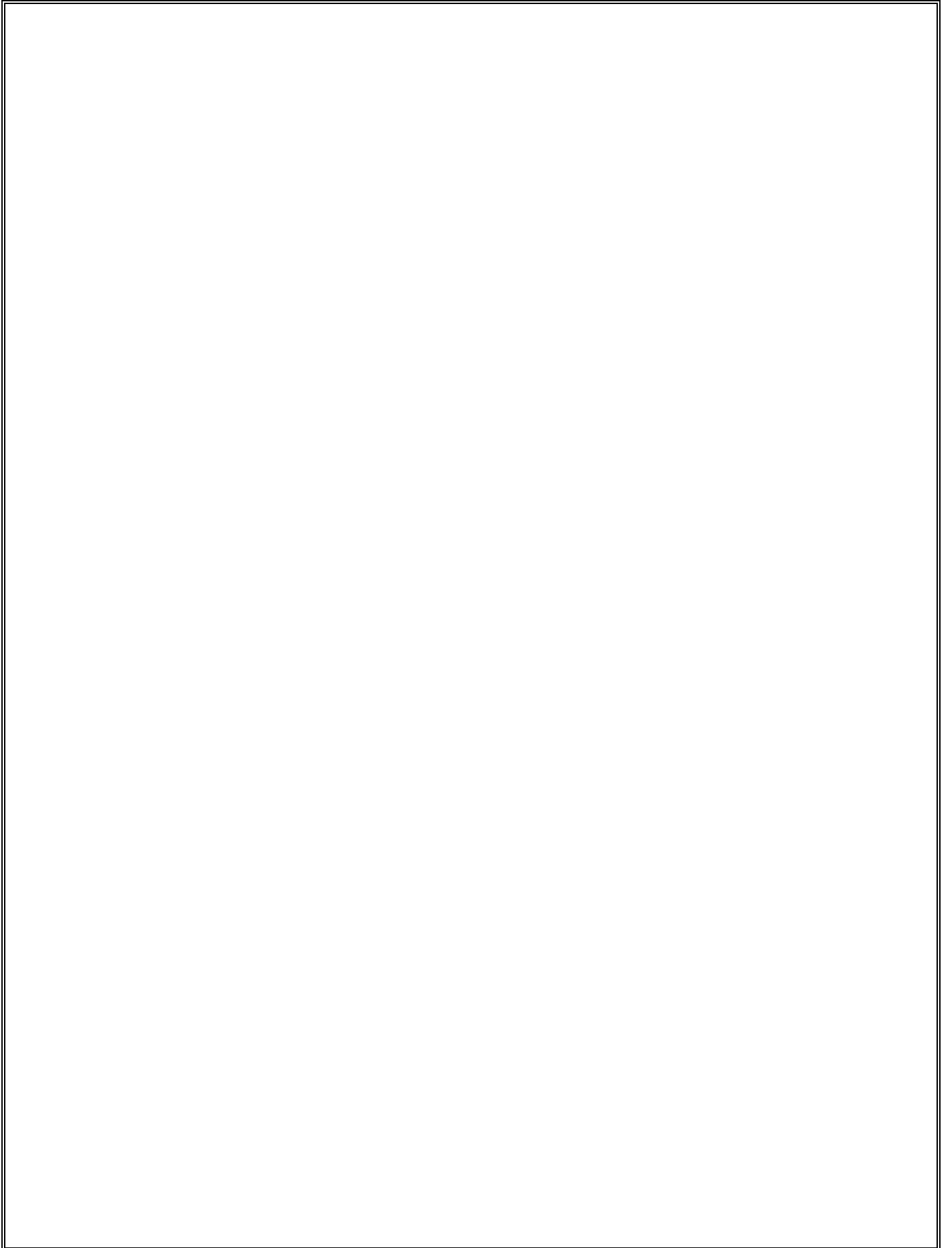

CHAPTER II
CHURCH HISTORIES
of
SAINTS VOLODYMYR AND OLGA
UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH
and
SAINT KATHERINE
UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH

РОЗДІЛ II
ІСТОРІЇ ЦЕРКОВ
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
СВЯТИХ ВОЛОДИМИРИ І ОЛЬГИ
та
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
СВЯТОЇ КАТЕРИНИ

Сирійська Православна Церква на Клінтон Авеню в Сейнт Полі, Міннесота
Syrian Orthodox Church Clinton Avenue, St. Paul, MN

ПРАВОСЛАВНІ УКРАЇНЦІ ОРГАНІЗОВУЮТЬ СВОЄ ЦЕРКОВНЕ ЖИТТЯ В СЕЙНТ ПОЛІ, МІННЕСОТА, В 1948-50 РОКАХ

Пилип ШАЙДА

В 1948--50 роках, почала прибувати до Сейнт Полу та Міннеаполісу, Міннесота, нова еміґрація. В Сейнт Полі не було української православної церкви. В той час, як в Міннеаполісі вже була Українська Православна Церква Святого Архистратига Михаїла. В ті часи, нові іміґранти не були дуже заможні – багато людей не знали англійської мови, не мали своїх авт, отже їздили до Церкви Св. Михаїла в Міннеаполісі трамваями. Заіснувала потреба організувати українську православну церкву в Сейнт Полі.

В серпні 1950 року новоприбулі іміґранти в Ст. Полі почали гуртуватися і винайняли приміщення в Православній Сирійській церкві щоб час-від-часу відправляти Служби Божі. Отець Андрій Кість відслужив чотири Служби Божих. 10-го вересня, 1950 р., в залі Інтернаціонального Інституту в Сейнт Полі, відбулися збори скликані ініціативною групою, в яку входили Михайло Михалевич, Маркел Гелецінський, Петро Качмар, Скульптор Антін Павлось, та Василь Проць. На зборах було обрано тимчасову управу Української Православної Громади, з дорученням підготувати і скликати загальні збори православних українців. А 15-го вересня, 1950 року, було винайнято домівку для православної громади на 179 Іст Севентс Стріт, за \$25.00 на місяць. Що-суботи та неділі, українці збиралися вирішувати долю православної громади.

23-го вересня, 1950 року, приїхав на постійне мешкання отець Ананій Мірощенко, а 1-го жовтня, він відправив православну Службу Божу в українській мові в Сирійській Православній Церкві на Клінтон Авеню. Того ж дня увечорі, в Домівці Громади, відбулися загальні збори основоположників української православної парафії в Сейнт Полі, якій дали назву Святих Володимира й Ольги. На перших зборах вписалось 28 родин основоположників. З присутніх обрано першу парафіяльну управу в такому складі: Михайло Михалевич – Голова, Василь Проць – Замісник Голови, Маркел Гелецінський – Фінансовий Референт, Іван Бугаєнко – Секретар, Марія Шолуха, та Галина Мороз – члени управи.

Незадовго після цих зборів додатково вписалися як основоположники 29 родин, пізніше люди вписувались, як звичайні члени парафії.

Хоч ми не мали свого церковного будинку, 28-го жовтня, 1950 року, Блаженніший Митрополит Іоан Теодорович завітав до нас і в Сирійській Церкві, відправив "Вечірню" в сослуженні з отцем Ананієм Мірощенком, протоієреєм. о. Андрієм Кістем, та Протодияконом Коваленком з Філядельфії. Церковний хор, під диригентством проф. Василя Серафимовича, урочисто відспівав Вечірню.

Громада вирішила заїнкорпорувати цю парафію в місцевому уряді Штату Міннесоти, та офіційно зареєструватись в Консисторії Української Православної Церкви в Сполучених Штатах Америки.

30-го січня, 1951 року, наша парафія була прийнята до складу У.П.Ц. в С.Ш.А. постановою Голови Консисторії, Архієпископа Мстислава, який пізніше став Святим Патріархом Києва та Всієї України, офіційно призначив настоятелем нашої парафії о. Ананія Мірощенка. 3-го січня 1951 року нашу парафію Святих Володимира і Ольги було заїнкорпоровано в Книгах Штайту Міннесота. Під номером 1252628, книга 49, сторінка 102. Нашу парафію репрезентували Михайло Михалевич, Голова, та Іван Бугаєнко, Секретар.

5 вересня 1999 Р.

ORTHODOX UKRAINIANS ORGANIZING THEIR PARISH IN ST. PAUL, MINNESOTA, IN 1948-1950

Philip SHAYDA

During 1948-50, new immigrants were arriving in great numbers in St. Paul and Minneapolis. St. Paul did not have any Ukrainian Orthodox Church. In Minneapolis, however, there already existed St. Michael's Ukrainian Orthodox Church. During the first couple of years, new immigrants were not too prosperous – most did not speak English, did not have any cars, and people attended St. Michael's Church in Minneapolis getting there mostly by streetcars. There was a need for organizing a Ukrainian Orthodox community in St. Paul.

On September 10, 1950, at the International Institute in St. Paul, a special general meeting was initiated by a group of people, consisting of Michael Mikhalevich, Markel Gelecinskyj, Petro Kachmar, Ukrainian Sculptor - Antin Pavlos and Vasyl Proc. At this meeting, a temporary council of Ukrainian Orthodox community was elected, which was to call a general meeting of the Orthodox Ukrainians. On September 15, 1950, a hall was rented at 179 East Seventh Street in St. Paul, for \$25.00 per month, where Ukrainian community could gather for meetings. Every Saturday and Sunday, Orthodox Ukrainians got together to decide the fate of our Orthodox community. This was our first Community Home.

On September 23, 1950, Rev. Fr. Ananiy Miroshchenko arrived in St. Paul and decided to stay permanently in this area. On October 1, Fr. Ananiy Miroshchenko celebrated first Sunday Service at the Syrian Orthodox Church on Clinton Avenue in St. Paul. On the same day, in the evening, at the above mentioned Community Home, a general meeting was called by the founders of the Ukrainian Orthodox community, and it was decided to call the newly established parish – Saints Volodymyr and Olga Ukrainian Orthodox Parish in St. Paul. At this first meeting, 28 families - founders - became official members of this Parish. From those present at this meeting, the following Parish Council members were elected: Michael Michalevych – President, Vasyl Proc – Vice-President, Markel Gelecinskyj – Financial Secretary, Ivan Buhajenko – Secretary, Maria Sholukha and Helen Moroz – Members of Parish Council. Shortly after the meeting, 29 families signed up as founders of the parish. Later people joined as regular members of the Parish.

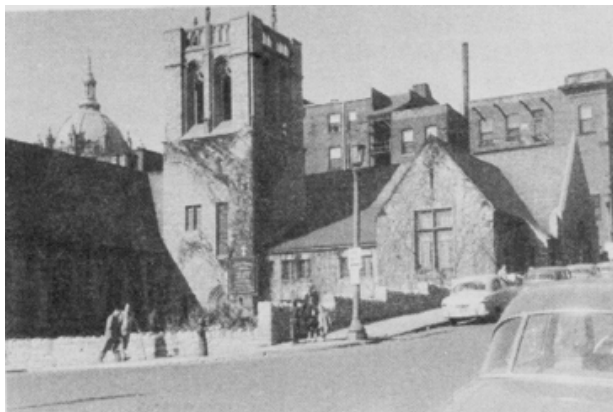
Although the Parish did not own any church building, on October 28, 1950, His Beatitude Metropolitan Ioan Teodorovych, celebrated the first "Vespers", together with Rev. A. Miroshchenko, Very Rev. Andriy Kist, and Deacon Kovalenko from Philadelphia, PA. This first Church Service took place at the Syrian Orthodox Church. Church choir with their conductor Vasyl Serafimovich solemnly sang the Vespers Service responses. A decision was made to incorporate the newly formed parish with the local authorities of St. Paul, Minnesota, and to become members of the Ukrainian Orthodox Consistory of Churches in U.S.A.

On January 30, 1951, our parish was officially accepted and became a member of the U.O.C. in U.S.A. by the then President of the Consistory Archbishop Mstyslav, who later became the Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Consistory of Churches in the U.S.A. and Metropolitan of Kyiv and Ukraine; His Eminence Archbishop Mstyslav assigned Rev. Ananiy Miroshchenko as Rector of the parish. On January 3, 1951, Parish of Sts. Volodymyr and Olga was incorporated in the Books of Records of the State of Minnesota, registered under #1252628, Book 49, Page 102. Michael Michalevych, Parish Council President, and Ivan Buhajenko, Secretary, were the officials of the parish who represented us during the incorporation process.

September 5, 1999

ПАРАФІЯ СВЯТИХ ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ В РОКАХ 1951-1995

Пилип Шайда

*Єпископальна Церква на 6-й вулиці, Ст. Пол, МН
Episcopal Church on 6th Street, St. Paul, MN*

З приїздом Сирійського священика, сирійці відмовили нам відправляти Служби Божі в їхній церкві. Ми почали шукати іншого приміщення. Єпископальна Церква, розуміючи становище нашої новоорганізованої парафії, прихильно поставилась до нас і дала нам дозвіл вживати їхню церкву для наших богослужень. Приблизно рік часу ми відправляли Служби Божі в Єпископальній Церкві.

В 1951 році відійшли від нашої церкви деякі члени – основоположники греко-католики – скарбник, Михайло Бабій, хористка церковного хору, п. Стефанія Павлось. В 1951 році зорганізувалась В Сейнт Полі греко-католицька парафія Святого Степана. Варто згадати, що між греко-католиками і православними були гарні взаємовідносини і була дружня співпраця та взаємна пошана.

18-го червня 1951 р. сестрицтво з продажу писанок купило для парафії за 455 доларів 3 ділянки землі на Норт Стріт та Бейтс Авеню, на східній частині міста Сейнт Полу для побудови церковного будинку. Перспективи були великі, але пізніше все

змінювалося. 21-го лютого 1953. р. на Річних Загальних Зборах було вирішено купити церковний будинок в Ст Полі, Міннесота. До закуплення цієї церкви багато спричинилася родина інж. Маркеля Геліцинського, родина Др. Петра Остапчука та родина п. Андрія Заславця. Також допомагало писання писанок. Катерина Качмар, при всякій нагоді,

*Парафіяни ставлять хрест на даху при вході до Церкви на
Дженкс Авеню.
Parishioners are installing the Cross on the roof of the Church
Building on Jenks Avenue, St. Paul, MN*

*Іконостас в Церкві на Дженкс Авеню.
Iconostasis at the Church on Jenks Avenue, St. Paul, MN*

продавала писанки, а Пилип Шайда возив її своїм автом. Хоч Петро і Катерина Качмарі були членами парафії Св. Архистратига Михаїла в Міннеаполісі, вони тілом і душою включилися в організування парафії Святих Володимира і Ольги; вони були перші в тій Ініціативній Групі, яка взялася за таке велике діло. Парафія зростала і розвивалася. В той час до Церкви Святих Володимира і Ольги належало 56 родин. Вони приклали багато зусиль щоб зібрати потрібні кошти на купівлю церковного будинку – в той час вони вже мали \$2,059 і вирішили купити церковний будинок на Дженкс Авеню за \$10,000. Парафіяни почали працювати над цією церквою. Хреста зробив Ростислав Сокульський, а Микола Свистун допомагав поставити цього хреста на місце. Збудували Іконостас. У виконанні Іконостасу головним майстром був Михайло Остапчук, допомагав йому Прот. Микола Поліщук. Розмалював Іконостас Проф. Михайло Михалевич. В 1957 році вознесли хрест при вході на дахові церкви.

Коли церква була готова, на Празник Свв. Володимира і Ольги, в липні 1955 року, Митрополит УПЦ в США, Іоан Теодорович, посвятив Церкву й Іконостас.

Сім років громада тіснилася в цій Церкві. Парафія зростала і розвивалася, діти попідростали, і маленька церква стала замалою. Також там не було відповідної залі, де могла б збиратися громада і молодь; не було приміщення для парафіяльної школи. Почали шукати за більшим церковним будинком з відповідними залами для школи та розваг.

З Божою допомогою знайшли Методистську Церкву на Портлянд Авеню та Вікторія Стріт. Ця Церква була велика, з гарним приміщенням для парафіяльної залі, та декількома кімнатами для школи, музею і т.д. Своєю величиною та архітектурою, сміло могла б служити приміщенням для катедрі. В січні 1960 року на надзвичайних зборах

парафії, вирішили купити цю Церкву, яка коштувала \$12,000. На зборах парафіяни зібрали \$8,861 а здекларували \$10,000. Це був добрий показчик, що парафія мала намір зростати, жити та розвиватися. Знову з завзяттям і самовпевненістю взялися чистити та ремонтувати церкву. В цілому, доложили десь коло \$150,000. Сюди входять різні роботи коло церковного будинку, де члени парафії працювали безкоштовно.

Можливо хтось запитає, чому цей будинок коштував так дешево? Причини були такі, що будинок потребував великого ремонту, по-друге, Методистська парафія яка побудувала цей церковний будинок в 1923 році, була в стані зліквідування – в ній лишилися тільки декілька старших парафіян, які будували цю церкву. Вони не хотіли, щоб їхній церковний будинок був перероблений на щось інше, вони хотіли, він і далі лишився церквою, незалежно від віровизнання. Тому вони продали цей будинок нам за невелику ціну.

Тут належить описати побудову Іконостасу. Треба бачити цей Іконостас, щоб належно оцінити. Душею і промотором цього проекту був перший голова парафії, мистець Проф. Михайло Михалевич. Він зробив проект, сам розмалював усі ікони та орнаменти. Всю позолотку та фарбування виконали Євген Писарський та Іван Ілієвський. Головним майстром Іконостасу був Ігор Кубик, який вирізьбив Царські Ворота та інші орнаменти. Під керівництвом Ігоря Кубика працювали як таслярі Петро Мірош, та інші члени парафії.

По викінченню Іконостасу парафія готувалася до урочистого посвячення Іконостасу та нової Церкви Свв. Володимира і Ольги. 28-го липня 1963 року, на Храмове Свято, Митрополит Іоан Теодорович посвятив цей новий Церковний Будинок та Іконостас.

SAINTS VOLODYMYR AND OLGA PARISH DURING 1951-1995

Philip SHAYDA

Upon arrival of Syrian priest to their congregation, they no longer could let us conduct our Sunday Services in their church. So, we started looking for another place. Episcopalian Church, understanding the problem of our newly organized parish, was very supportive and they let us use their church for our Services. For one year services we held our services there.

In 1951, some founding members of our parish, who were actually of Greek-Catholic faith, for example Michael Babiy - treasurer, and a member of the choir Mrs. Stephanie Pavlos, left our parish, because in 1951 Ukrainian Greek-Catholics organized their own parish - St. Stephen's Church in St. Paul, MN. It is a pleasure to mention here that the Greek-Catholics and Orthodox were very friendly toward each other, had mutual respect for each other and helped one another.

On July 18 1951, Sisterhood, which made money from making and selling pysankas (decorated Easter eggs), bought for our parish 3 lots in St. Paul, on North Street and Bates Avenue (East Side), for \$455, where our parish planned to build a church. We had hopes, good intentions, and plans for the future, but later everything changed, and we purchased a small church on Jenks Avenue. Markel Gelecinskyj's family was very proactive in this project of acquiring land or a church building for our congregation. Also helpful were such families as Dr. Peter Ostapchuk's, and Andriy Zaslavets' family. Katherine Kachmar used every opportunity to sell Easter Eggs for our cause of purchasing or building a church. Philip Shayda provided transportation in his car for this endeavor.

Зустріч Блаженнішого Владика Іоана Теодоровича в липні 1955.

Parishioners of Sts. Volodymyr and Olga Church greeting Metropolitan Ioan Teodorovych, who consecrated the Church on Jenks Avenue, St. Paul.

Although Peter and Katherine Kachmar were members of St. Michael's Church in Minneapolis, they put in their entire souls into establishing and organizing the parish of Sts. Volodymyr and Olga. They were the first ones in that Initiative Group which undertook such an enormous task. The parish was growing and developing, and this of course proved the need for acquiring our own church building in St. Paul, MN. The parish of Sts. Volodymyr and Olga, at that time, consisted of 56 families. They put in a lot of effort collecting the necessary amount of money — at the time they had \$2,059, and it was decided to purchase the church building on Jenks Avenue for \$10,000. In 1953, the Parish of Sts. Volodymyr and Olga bought this church building. Parishioners started working on this church. The Cross was made by Rostislav Sokulsky, Mykola Svystun helped to install this Cross on the roof of the church. The Iconostasis was built. Michael Ostapchuk headed the team that built and painted the Iconostasis. Rev. Mykola Polishchuk provided a lot of help. The Iconostasis was painted by Prof. Michael Mychalevych. In 1957 the Cross was raised to the top of the roof above the entrance into the

Church building.

For seven years the parish was conducting its church services in this rather small Church. However, the parish was growing and developing, there were more children, and the little Church became much too small. Besides, there was no parish hall for the congregation and especially for young people to get together for meetings, performances, etc.; also classrooms for Sunday school were needed. We started looking for a larger church building that would include parish halls and classrooms for school and a hall for celebrations of various events.

With God's help a Methodist Church, on Portland Avenue and Victoria Street in St. Paul, became available. This was a very large church building with a beautiful hall for parish's activities, several rooms for school, museum, etc. The size and the beautiful classical architecture of this building could easily be described as cathedral-like. In January 1960, at a special meeting of the parish it was decided to buy this church. The price was only \$12,000. Right there, during the meeting, parishioners donated \$8,861 and declared \$10,000. This was a good indication that the parish intended to grow, live and develop.

Again, with enthusiasm and self-assurance people started cleaning and repairing the building. About \$150,000 was spent for repairs and remodeling the building, but the parishioners mostly worked on these projects as volunteers, without pay.

***Церква Свв. Володимира і Ольги на Портлянд Авеню в Сейнт Полі
Sts. Volodymyr and Olga Church on Portland Avenue in St. Paul, MN***

project was the first head of the parish, an artist, Prof. Michael Mychalevych. He designed the Iconostasis, painted all the icons and ornamentation. All gilding and painting was done by Eugene Pysarsky and Ivan Ilievsky. The main master sculptor and carver was Igor Kubik, who carved the Royal Doors and other ornamentation. Under his guidance several parishioners and

Maybe you'd ask just why was this building sold for such low price? There were several reasons – first one was that the building needed a lot of repair, but the second and main reason was that the Methodist parish was being liquidated, as only a few older parishioners, who originally built the church, remained at this church, and they did not want to have their church building turned into something else, they preferred that it remain a church, no matter what denomination. So, they sold this building to us for not too much money.

Here we need to describe the construction of a new Iconostasis.

One would have to see this Iconostasis to properly appreciate it.

The main promoter and soul of this

mainly Peter Mirosh worked as carpenters on the Iconostasis and other areas of the church building. When the Iconostasis was finished, the parish was getting ready for the ceremony of consecration. On July 28, 1963, during the Feast of Patron Saints Day, Metropolitan Ioan Teodorovich consecrated this Church Building and the Iconostasis.

Иконостас в Церкві Святих Володимира і Ольги на Портлянд Авеню в Сейнт Полі, МН.

Iconostasis at Saints Volodymyr and Olga Ukrainian Orthodox Church in St. Paul, Minnesota.

ВІДНОВЛЕННЯ ЦЕРКВИ СВЯТИХ ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ

Пилип ШАЙДА

В лютому 1963-го року на Річних Загальних Зборах Парафії Святих Володимира і Ольги було вирішено пофарбувати стелю та стіни церкви всередині. Відповідальним за цю роботу був Євген Писарський. Компанія поставила рештовання, і вже на початку березня 1963-го року розпочалася робота над фарбуванням, яке виконали парафіянами самі. Високо на рештованні працювали Євген Писарський, Іван Шайда, Іван Бульчак, Пилип Шайда, Константин Моргун, Михайло Медяник, Микола Свистун, Михайло Ковалевський, та інші. Внизу фарбували Іван Ілієвський, Іван Медяник, Іван Зіноватний, Василь Гупало, Дмитро Резниченко.

Парафіяни почали дарувати різні дорогоцінні речі – Хоругви, Хрести, Хрести настольні, килими, підсвічники, образи, Євангелію, вишивані рушники, різні вишивані покривала, Гробницю Ісуса Христа, та інші речі. У вітарі стояв чудовий Кіпот, який зробив, розмалював та подарував для церкви мистець-маляр Володимир Миронюк. День Храмоаого Свята Церкви, 28-го липня 1963 року, був особливо врочистий для парафіян, які були дуже горді з досягнень громади.

Під час Архиерейської Служби, яку очолював Митрополит Іоан Теодорович, також відбулося посвячення Іконостасу. Громада була невелика, але дружня!

Парафія утримувалася з членських внесків, церковних збірок, обідів, різних перекусок, випродажу пасок, печива та писанок. Парафія складалася з приблизно шістдесятьох родин. Крім церковного будинку, парафії також належала парафіяльна хата коло церкви, яка була відремонтована в 1970-71 роках. В цій хаті жили настоятелі Церкви.

REFURBISHING SAINTS VOLODYMYR AND OLGA CHURCH

Philip SHAYDA

In February 1963, at the General Meeting of Sts. Volodymyr and Olga Parish, it was decided to paint the ceiling and walls in the Church. Full responsibility for this job was carried out by Eugene Pysarsky. An outside company was hired to set up the scaffolding and early in March 1963, parishioners started this job. High up on the scaffolding were working Eugene Pysarsky, Ivan Shayda, Ivan Bulchak, Philip Shayda, Konstantyn Morhun, Michael Medjanyk, Michael Swystun, Michael Kovalevsky and others. Lower portions of the walls were painted by Ivan Ilievsky, John Medjanyk, Ivan Zinovatny, Vasyl Hupalo, and Dmytro Resnichenko.

Parishioners began donating various articles for the Church – such as Banners, Crosses, table crosses, candle holders, Bibles, Icons, embroidered towels and other embroidered tablecloths, symbolic Christ's sepulchre and the Holy Shroud, as well as other things of this nature. In the altar there was a beautiful Kivot, built, painted and given to the Church by Volodymyr Myroniuk. June 28, 1963 the day of Patron Saints celebrations were particularly memorable and solemn for the parishioners, as they were very proud of their work and everything looked just beautiful.

During Archbishop's Sunday Service, headed by Metropolitan Ioan Teodorovych, consecration of the Iconostasis also took place. Our community was not very large, but people were very excited and proud of each other!

The parish was financed by membership dues, special collections, dinners, various other events, sale of Easter bakery and Easter eggs. The parish consisted of approximately 60 families. In addition to the Church building, the parish also purchased the house for the priest right next to the Church. This house was also repaired and renovated in 1970-71. The rectors of the Church lived in this house.

**ORIGINAL FOUNDERS OF SAINTS VOLODYMYR AND OLGA UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH,
ST. PAUL, MINNESOTA**

**ПЕРШІ ОСНОВОПОЛОЖНИКИ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
СВЯТИХ ВОЛОДИМИРА Й ОЛЬГИ, СЕЙНТ ПОЛ, МІННЕСОТА**

	Name in English Alphabetically	Прізвище та Ім'я по-українськи
1	Babij, Mychajlo	Бабій, Михайло
2	Bajbak, Petro & Anna	Байбак, Петро і Анна
3	Baraz, Mykola	Барац, Микола
4	Buhajenko, Ivan (John)	Бугаєнко, Іван
5	Bulchak, Ivan	Бульчак, Іван
6	Charytoniv, Ivan& Elizabetha	Харитонів, Іван і Єлисавета
7	Cherny, Fedir & Uliana (Julia)	Чорний, Федір і Ульяна
8	Chorewycz, Sr. Alexander & Antonina	Хоревич, Ст., Олександр і Антоніна
9	Dechnyc, Pavlo	Дехнич, Павло
10	Denysenko, Ivan	Денисенко, Іван
11	Gelecinsky, Alexandra	Гелецінська, Олександра
12	Gelecinsky, George & Olga	Гелецінський, Юрій і Ольга
13	Gelecinsky, Markel & Nina	Гелецінський, Маркел і Ніна
14	Granovsky, Alexander & Irene	ГрановськийЄ Олександр і Ірина
15	Gregoret, Serge & Lubomyra	Греґорет, Сергій і Любомира
16	Hushcha, Michael	Гуща, Михайло
17	Kachmar, Peter & Katherine	Качмар, Петро і Катерина
18	Kolotij, Stepan & Motria	Колотій, Степан і Мотря
19	Kraft, Alexander & Milica	Крафт, ОлександрІ Міліца
20	Krysko, Petro	Крисько, Петро
21	Kubik, Ihor & Nina	Кубик, Ігор і Ніна
22	Malajchuk, Konstantyn	Малайчук, Константин
23	Micevych, Eugene & Nina	Мицевич, Євген і Ніна
24	Mirosh, Petro	Мірош, Петро
25	Moroz, Mykola & Helen	Мороз, Микола і Галина
26	Mychalewych, Mychailo & Nina	Михалевич, Михайло і Ніна
27	Myroniuk, Volodymyr & Eroteida	Миронюк, Володимир і Ертеїда
28	Olchivsky, Andrew & Elena	Ольхівський, Андрій і Єлена
29	Ostapchuk, Michael & Olga	Остапчук, Михайло і Ольга
30	Ostapchuk, Peter &Anastasia	Остапчук, Петро і Анастасія
31	Pavlos, Anton & Stephanie	Павлось, Антон і Стефанія
32	Petrenko, Paul (Pavlo) & Olga	Петренко, Павло і Ольга
33	Petrenko, Semen & Maria	Петренко, Семен і Марія
34	Petriv, Olexij	ПетрівЄ Олексій
35	Proch, Wasyl & Tatiana	Проць, Василь і Татяна
36	Reznichenko, Dmytro	Резниченко, Дмитро
37	Riabokin, Thomas & Halyna	Рябокін, Хома і Галина
38	Sech (Sich), Michael & Mrs.	Сех (Січ), Михайло і пані
39	Semka, Fedir & Raisa	Семка, Федір і Раїса
40	Serafymovych, Wasyl & Olga	Серафимович, Василь і Ольга
41	Shayda, John	Шайда, Іван
42	Shayda, Philip	Шайда, Пилип
43	Sholucha, Ivan & Maria	Шолуха, Іван і Марія
44	Shtovchan, Fedir & Sophia	Штовхань, Федір і Софія
45	Sinowatny, Ivan & Helen	Зіноватний, Іван і Галина
46	Slozynsky, Hryhorij &Antonina	Сложинський, Григорій і Антоніна
47	Solovey, Dmytro & Maria	Соловей, Дмитро і Марія
48	Swystun, Nicholas & Olga	Свистун, Микола і Ольга
49	Tulinova, Eugenia	Тулінова, Євгенія
50	Turukalo, Semen & Valentina	Турукало, Семен і Валентина
51	Wojtiuk, Alexander	Войтюк, Олександр
52	Zaslavetz, Andrew & Katherine	Заславець, Андрій і Катерина

ІСТОРИЧНИЙ 1957-ий РІК ДЛЯ ПРАВОСЛАВНИХ ЦЕРКОВ В ШТАТІ МІННЕСОТА

1957-ий рік є історично важливий для усіх православних церков в Штаті Міннесота, а зокрема для Українських Православних церков в Сейнт Полі, Міннеаполісі та в усьому Штаті Міннесоти. 5-го березня 1957 року, Губернатор Штату Міннесоти, достойний Орвіл Фріман, підписав "Прокламацію Визнання Східних Православних Церков," яку було затверджено легіслатурою Міннесоти 25-го лютого 1957 року.

Губернатор Фріман, підписуючи цю "Прокламацію" сказав, що він вперше в житті почув, що в Штаті Міннесоти є українські православні церкви. Він також сказав, що він знає що в Сейнт Полі, Міннеаполісі та в інших містах Міннесоти є багато церков різних ісповідувань, як наприклад католицькі, протестантські, лютеранські, баптистські та інші, але що він ніколи дотепер не чув про українські православні церкви в Міннесоті.

Нижче подані "Прокламація" та фотографія цієї історичної події дадуть читачеві можливість побачити цей важливий документ та делегацію, яка репрезентувала українські православні церкви.

Парафію Святого Архистратига Михаїла в Міннеаполісі репрезентували протопресвітер Др. Володимир Левицький, Проф. Олександр Грановський, Павлина Гайдак, та Катерина Пилатюк.

Парафію Святих Володимира і Ольги в Сейнт Полі репрезентували Прот. о. Василь Уманець, Проф. Василь Серафимович, Ростислав Серафимович, Пилип Шайда, бл.п. Володимир Миронюк, Іван та Галина Зіноватні.

Парафію Св. Миколая в Міннеаполісі репрезентував Протопресвітер о. Микола Антохій.

Парафію Св. Юрія Переможця в Міннеаполісі репрезентував Митр. Прот. о. Андрій Кість.

*Пилип Шайда – за записами 5-го березня 1957 р.
«ГОЛОС» №(56)3 – травень-червень 2000 р.*

YEAR 1957 IS HISTORICALLY IMPORTANT FOR EASTERN ORTHODOX CHURCHES IN THE STATE OF MINNESOTA

1957 is a historically important year for all Orthodox churches in the State of Minnesota, and particularly to the Ukrainian Orthodox Churches in St. Paul, Minneapolis, and throughout the entire State of Minnesota. On March 5th, 1957 Honorable Governor of Minnesota, Orville Freeman, signed a "Proclamation for the Recognition of the Eastern Orthodox Church," in accordance with the Concurrent Resolution of the Minnesota Legislature of 1957, passed on February 25, 1957.

While signing this Proclamation Governor Freeman stated that for the first time in his life he became aware of the fact that there are Ukrainian Orthodox churches in the State of Minnesota. He said that he knew that there were churches of various other religious denominations in St. Paul, Minneapolis and other cities in Minnesota, such as for example Catholic, Protestant, Lutheran, Baptist, etc., but that until now he never heard of Ukrainian Orthodox churches in Minnesota.

As part of this article, we are giving our readers the opportunity to see this important document and the photograph of the group which represented Ukrainian Orthodox Churches during this historic event.

Saint Michael's Church in Minneapolis was represented by Protopresbyter Dr. Fr. Volodymyr Lewytskyj, Prof. Alexander Granovsky, Mrs. Paulina Haydak, and Mrs. Katherine Pylatiuk.

Saints Volodymyr and Olga Parish in St. Paul was represented by the Prot. Fr. Vasyl Umanez, Prof. Vasyl Serafinovich, Rostislav Serafimovich, Philip Shayda, Volodymyr Myroniuk, and Mr. and Mrs. Ivan and Halyna Zinovatnyj.

Parish of St. Nicholas in Minneapolis was represented by Prot. Fr. Nicholas Antochij.

St. George's Parish in Minneapolis was represented by Mitr. Prot. Fr. Andriy Kist.

*Philip Shayda – as recorded on March 5, 1957
"VOICE" # (56)3 – May-June 2000*

Губернатор Штату Міннесота Достойний Орвіл Фріман підписує "Прокламацію". Зліва направо: Р. Серафимович, Прот. о. В. Левицький, Проф. В. Серафимович, Прот. о. В. Уманець, Іван та Галина Зіноватні, Митроф. Прот. о. А. Кість, Секретар Штату Міннесоти Йосип Донован, П. Шайда, П. Гайдак, Проф. О. Грановський, К. Пилатюк, Прот. о. М. Антохій та В. Миронюк.

Governor of the State of Minnesota signing the "Proclamation". Left to right: R. Serafimovich, Very Rev. V. Lewytskyj, Prof. V. Serafimovich, Very Rev. V. Umanez, Ivan and Halyna Zinovatnyj, Mitr. Very Rev. A. Kist, Secretary of State of Minnesota Joseph Donovan, P. Shayda, P. Haydak, Prov. Alexander Granovsky, K. Pylatiuk, Very Rev. M. Antochij, and V. Myroniuk

STATE OF MINNESOTA

EXECUTIVE DEPARTMENT

A Proclamation for the Recognition of the Eastern
Orthodox Church

WHEREAS, the Eastern Orthodox Church is a major faith throughout the United States and throughout the State of Minnesota; and

WHEREAS, this large group of members of the Eastern Orthodox Church is most often omitted from official proclamations and publications which list only the faiths of Catholics, Protestants and Jews; and

WHEREAS, this major religious faith whose members work diligently for the service of God, their communities and their fellow men, deserves recognition equal to that accorded other such faiths;

NOW, THEREFORE, I, Orville L. Freeman, Governor of the State of Minnesota, acting in accordance with a Concurrent Resolution of the Minnesota Legislature of 1957, passed on February 25, 1957, do hereby urge the recognition of the

EASTERN ORTHODOX CHURCH

as a major faith and call upon all citizens and officials of government in the State of Minnesota to make mention of this faith in official forms, declarations and other papers.

/ SEAL OF THE STATE
OF MINNESOTA /

IN WITNESS WHEREOF, I hereunto
set my hand and caused the Great
Seal of the State of Minnesota
to be affixed at the State Capitol
this fifth day of March in the
year of our Lord one thousand
nine hundred and fifty-seven and
of the state, the ninety-ninth.

ATTEST:

GOVERNOR

SECRETARY OF STATE

Proclamation

Whereas, on January 22, 1918, the Ukrainian people in and through their democratically ordained Parliament established the free and independent Ukrainian National Republic; and

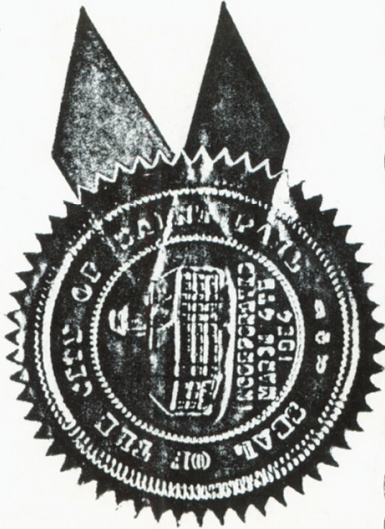
Whereas, the struggle for self-determination which resulted in such establishment continues today against Communist Russia which seeks to destroy the Republic and the spirit by which it was born; and

Whereas, free Americans share the anguish of a people engaged in the eternal struggle for freedom and independence seeking only to exercise their natural rights as human beings;

Now, Therefore, I, George Latimer, Mayor of the City of Saint Paul, do hereby proclaim Monday, January 22, 1979, as

"UKRAINIAN INDEPENDENCE DAY IN SAINT PAUL"

and urge all citizens of this city to recall the importance of their freedom and in so recalling, supporting the struggle of the Ukrainian people to reassert their independence and national freedom on this, the 61st anniversary of their solemn dedication.

In Witness Whereof I have hereunto set my hand and caused the Seal of the City of Saint Paul to be affixed this Fifteenth Day of January in the Year of Our Lord Nineteen Hundred and Seventy-Nine

George Latimer
Mayor

State of Minnesota

Proclamation

WHEREAS: Sixty years ago, on January 22, 1918, a free and independent Ukrainian National Republic was proclaimed by the will of the Ukrainian people represented by the legally elected Ukrainian Parliament in Kiev, ancient capital of Ukraine, which Republic was recognized by a score of foreign nations; and

WHEREAS: After such Declaration of Independence and recognition, Ukraine was occupied by Russian military forces and since that time the former citizens of the Ukrainian National Republic have been living under the oppressive rule of Communist Russia, being denied the basic freedoms which linger in their hearts; and

WHEREAS: Their continuing struggle for freedom and independence is typical of the struggle of all freedom-loving people everywhere, and strongly emphasizes for us -- free Americans -- that the price of freedom is eternal vigilance against continuous encroachments, both at home and abroad, and especially against Communist aggression which seriously threatens the peace and security of the peoples of the world; and

WHEREAS: Americans have a traditional interest in the defense of freedom and human rights and sympathize with the aspirations of freedom-loving people everywhere; and

WHEREAS: Minnesotans of Ukrainian descent annually observe the anniversary of the Ukrainian Declaration of Independence on January 22;

NOW, THEREFORE, I, Albert H. Quie, Governor of the State of Minnesota, do hereby proclaim January 22, 1979, as

UKRAINIAN INDEPENDENCE DAY

in Minnesota, and urge all citizens of our State to join with me in supporting the struggle of the Ukrainian people to regain their national freedom and a democratic system of government.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and caused the Great Seal of the State of Minnesota to be affixed at the State Capitol this seventeenth day of January in the year of our Lord one thousand nine hundred seventy-nine and of the State the one hundred twenty-first.

Albert H. Quie

GOVERNOR

Jan Anderson Krause
SECRETARY OF STATE

**ЗВІТ ГОЛОВИ ПАРАФІЯЛЬНОЇ УПРАВИ
ПЕРЕД РІЧНИМИ ЗАГАЛЬНИМИ ЗБОРАМИ ПАРАФІЯН
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ СВЯТИХ
ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ
В СЕЙНТ ПОЛ, МІННЕСОТА**

27-го січня 1963 року

Кожного року на Річних Парафіяльних Загальних Зборах у своєму звіті Голова Парафіяльної Управи старався передати Загальним Зборам вислід своєї праці, яку Парафіяльна Управа, безперечно з допомогою своїх парафіян, могла виконати на протязі даного року. Я у своєму звіті цього року хочу не лише передати вам вислід моєї праці разом з членами управи, але я хочу ще і підкреслити як допомагала парафія в цілому управі, яку вона вибрала.

Слід ствердити, що відносно жертвенности у фінансовій ділянці, наші парафіяни відзивалися досить щедро, і це свідчить про добрий матеріяльний стан кожного з нас. Фінанси досить важлива ділянка в житті кожного підприємства, установи, чи організації, але разом з тим дуже важливим являється духовно-моральний стан, що є необхідним в житті кожного суспільства.

Я мушу ствердити, що назагал всі ми шануємо і любимо свою Українську Православну Церкву з її багатим традиційним обрядом, як дорого спадщину, що передається через довгі віки з роду-в-рід.

Сьогодні, коли ми в досить догідних обставинах, що можемо бути господарями в повному розумінні цього слова, тоді чомусь часто між нами з'являється байдужість до тих речей, до яких ми не повинні ставитись байдуже. На протязі цілого року, члени парафіяльної управи безустанно виконували велику роботу не лише суто адміністративного порядку, але перевели ряд робіт в розбудові та прикрасах нашого храму, відриваючи вільний час, або лишаючись від своєї щоденної праці.

Наша парафія нараховує 79 членів – на заклик про допомогу коли було приступлено до перебудови вітварної частини нашого храму, відзивались лише деякі з наших парафіян. Парафіяльна Управа виконувала всю роботу аж до кінця.

Я хочу запитати вас тут присутніх, де ж була вся парафія й для кого це робилося. Слідуючим критичним моментом для управи було те, що отець настоятель виїхав з Міннесоти до іншої парафії, і Парафіяльна Управа лишилась сама, а ціла парафія без духовної обслуги. Чи подумав хто небудь прийти управі з допомогою? Хочби з доброю порадою – у відповідь була байдужість і мовчанка, але я мушу ствердити, що й тут управа виконала своє завдання, й цей критичний стан був витриманий і разом з тим все було повернене до нормального порядку.

В листопаді 1962 р. було приступлено до будови Іконостасу, через п.о. настоятеля Парафіяльна Управа закликала парафіян прийти з допомогою й взяти активну участь в цій будові. Але, на превеликий жаль, так не сталося – Парафіяльна Управа виконувала цю роботу сама, хоч в нашій парафії є досить фахових сил, які могли б значно допомогти.

Таких прикладів можна навести досить багато – як наприклад кошення трави, прибирання довкола будинку, направа вікон, дверей, відкидання снігу взимі – все це роблять члени управи з року-в-рік лише для того, щоб заощадити громадського гроша. Я не стараюся цим докоряти, я хочу лише сказати те про що мусить говоритися в кожній здоровій родині, так і в парафії, коли ми робимо щось добре, з того радіємо, коли не все гаразд, про це нічого мовчати. Люди, яких ви вибираєте, вони за це під присягою відповідають, тому й мають законне право вимагати від вас, тим більше, коли це робиться для спільного добра усіх нас.

Беручи під увагу всі недоліки, які були пережиті нами в минулому році, я хочу з вдовolenням ствердити і про досить позитивні й радісні події, які відбулися на протязі 1962-го року.

Радісною хвилиною в житті нашої парафії відзначився день, коли 21-го липня 1962 р., нашу парафію відвідав Високопреосвященний Владика Митрополит Іоан Теодорович. Святочний настрій панував між нашими парафіянами, Храм був переповнений не лише нашими парафіянами, але великою кількістю гостей із сусідніх парафій.

Слідуючим торжеством був День Храмового Свята. Урочиста Служба Божа, по Службі Божій обід-прийняття для гостей і всієї парафії.

14-го жовтня 1962 р. був влаштований Український Православний День, в якому брали участь всі українські парафії на терені Ст. Полу й Міннеаполісу. В цьому треба признати велику заслугу Культурно-Освітньому Референтові, п. Ігрю Кубикові за організацію цього дня, шановному мистцеві п. Михайлові Михалевичу за мистецьке виконання образу Пресвятої Покрови, та усім членам парафіяльних управ Ст. Полу й Міннеаполісу. Прибуток з цього дня був призначений на Церкву Пам'ятник. Чистий прибуток виносив \$569.00, на рахунок нашої парафії припало \$173.00.

До Культурно-Освітньої ділянки при нашій парафії треба зарахувати парафіяльну школу. На протязі цілого року наші діти пописувалися досить задовільно, вивчали Закон Божий, українську мову та знання про Україну. На сцені було поставлено декілька дитячих імпрез, а під час Різдвяних Свят діти відвідали наші домівки з колядою.

Треба признати в цьому велику заслугу Панотцю Настоятелю, о. Дияконові В. Серафимовичу, всьому вчительському персоналу: п. А. Хоревич, М. Товстоп'ят, Н. Пачкавській, М. Вовк та диригентові парафіяльного хору п. М. Мірзі.

Поруч з Культурно-Освітньою ділянкою розвивалася й господарча праця. Вже на другому засіданні Парафіяльної Управи було рішено приступити до перебудови вівтарної частини нашого Храму.

Поскілки попередня управа продала церковний орган за \$875.00, по одержанні згаданої суми було рішено використати ці гроші на перебудову вівтаря. Тяжка і досить завзята праця тривала на протязі цілого великого посту; і вже на Великодньому тижні було викінчено і пофарбовано увесь вівтар. Кошти на перебудову виносили \$852.32. При цьому, виконали безкоштовно працю в годинах:

Прізвище	Годин праці
І. Зіноватний	240
П. Мирош	200
О. Пачковський, М. Михалшвич	40x2
І. Бугайенко, І. Кубік, В. Гарбер, В. Филонович. Д. Тумачок	32x5
М. Товстоп'ят, М. Мірза	30x2
І. Ілієвський	16
Є. Писарський, К. Моргун, Віталій Гарбер, В. Гупало, С. Мірза, М. Свистун, М. Тютюнник, Д. Різниченко, О. Хоревич	8x8
О. Дикий	4

В додаток до вище поданих імен, я хочу ще подякувати п. Пилипові Шайді за випозичення рештовання, яке було необхідним при пофарбуванні вівтаря та малюванні запристольного образу. Затрачено 6 годин п. П. Шайдою, та грузовичок для транспортації.

На шляху реалізації цієї мети Управа мусіла перебороти певний внутрішній спротив, сумніви та вагання всередині самого складу управи. Вже на третьому черговому засіданні 7-го квітня Управа виносить перші конкретні ухвали про підготовку до побудови іконостасу. Після цього ця справа переходить такі головні етапи:

1. 7-го квітня утворено постійну комісію у цій справі: Голова Комісії – п. І. Кубік, Члени – п. П. Мирош, бл.п. Х. Рябокіль, о. прот. В. Уманець.
2. 15-го травня розіслано листи – звернення до парафіян у справі грошових пожертв на цю ціль.
3. В дальшому часі ні одне засідання управи не проходить, де б не стояла окремим питанням справа підготовки до побудови Іконостасу.
4. Від 5-го травня по 2-е червня було організовано прилюдну виставку представлених на розгляд та ознайомлення чотирьох проектів Іконостасу: п.п. М. Михалевича, В. Миронюка, І. Павлова та архітекта Корбина.
5. 2-го червня на поширеному засіданні управи, контрольної комісії та мужів довір'я одноголосно було вибрано та схвалено в основному проект ч. 2 – п. М. Михалевича з деякими змінами та доповненнями взятими з інших його проектів.
6. 30-го червня п. М. Михалевич демонструє на засіданні управи остаточний проект-макет, в якому зведено всі зауваження та бажання подані присутніми на засіданні 2-го червня.
7. Під час візитації Владика Митрополита Іоана Теодоровича 21-го липня він розглянув схвалений проект, а 24-го серпня одіслано поштою один примірник цього проекту до Консистоїї.
8. В міжчасі члени управи переводять збірку грошей на Іконостас: за станом на 4-го серпня було вже зібрано \$848.49.
9. Увесь серпень та вересень проходить підготовка до 1-го у Твін Сітіс Українського Православного Дня, що відняло багато часу й сил управі. Одночасно йде дальше збірка грошей на Іконостас та вишукування дешевших і ефективніших способів реалізації проекту та його деталей. Замовляються також матеріяли.
10. 2-го листопада І. Кубік та П. Мирош приступили до праці. На другий день до них приєдналися інші брати (головно члени управи). За два місяці – листопад та грудень, на передодні Різдва Христового, всю головнішу (столярську) роботу, включаючи образи, було виконано на 90%.

11. Офіровано безкоштовно праці в годинах за листопад та грудень 1962 року:

Прізвище	Листопад, годин	Грудень, годин	Всього, годин
І. Кубік	153	135	288
П. Мирош	157	50	207
І. Зіноватний	143	15	158
М. Товстоп'ят	76	74	150
В. Гарбер	98	22	120
І. Білоус	27	10	37
І. Бугаєнко			14
В. Филонович			7
О. Пачковський,			6
В. Моргун, І. Чорний			2x2
Філіп(американець), Д. Різниченко			2x2
о. А. Бітків			1
		Разом:	996 годин

12. 18-го січня 1963 р. П. Євгеном Писарським почато розмальовування та оздоблення позолотою всього Іконостасу. На цю працю за станом на 26 січня віддано праці в годинах:

Є. Писарський	108
І. Білоус	24
І. Зіноватний	6

Всім цим людям належить велика честь і безмірна подяка за їхній труд для добра нашої парафії та на славу Української Православної Церкви.

**ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ ПО БУДОВІ ІКОНОСТАСУ ТА ЗБІРКА ПОЖЕРТВ НА ПОБУДОВУ
ДО ТЕПЕР ВИДАНО НА БУДОВУ ІКОНОСТАСУ:**

Матеріал, компанія	Кошти, долари
За колони, Сендерс Гартман Компані	\$ 898.00
Шав Ламбер Компані	119.21
Шав Ламбер Компані	571.83
Шав Ламбер Компані	49.92
Машина до вирізування орнаментів	47.37
Ламперт Ламбер Компані	223.75
Вілляуме Ламбер Компані	14.10
Нейшенел Ламбер Компані	22.40
А.С.Е. Гардвер	7.65
РАЗОМ	\$1,954.13

ВСЬОГО ЗІБРАНО ГРОШЕЙ НА БУДОВУ ІКОНОСТАСУ: \$ 1,980.00
З ТОГО ЧИСЛА ВИДАНО НА БУДОВУ ІКОНОСТАСУ \$ 1,954.13
ЛИШИЛОСЬ В РЕЗЕРВІ: \$ 25.87

54 члени парафії вже зложили пожертву на суму: \$ 1,945.00
Від не-членів надійшло пожертв на суму: \$ 335.00
6 членів парафії ще не доплатили до здекларованої суми: \$ 160.00

15 членів що не зложили ще пожертви, але могли б зложити приблизно на суму 160.00. І таким чином ми могли б досягнути суму на **\$2,300.00.**

ГОЛОВА ПАРАФІЯЛЬНОЇ УПРАВИ

О. Пачковський

ПРЕЛІМІНАР ПАРАФІЯЛЬНОГО БЮДЖЕТУ НА 1963-й РІК

ДОХОДИ		ВИДАТКИ		
1.	Членські внески	2,000.00	1. Платня Настоятелю	1,875.00
2.	Збірка на тарілку	2,500.00	2. Платня диригенту	480.00
3.	За свічки	500.00	3. Платня прибиральниці	600.00
4.	Різдвяний дар	150.00	4. Сплата 12 рат банкові	1,339.32
5.	Коляда	250.00	5. Зобов'язання Косисторії	231.00
6.	Великодній дар	150.00	6. Річні рати асекурації	350.00
7.	Імпрези	200.00	7. Опалення і світло	1,800.00
8.	Обіди і буфети	300.00	8. Закупи на кухню і буфет	150.00
9.	За проданий будинок	1,080.00	9. Соціяльне забезпечення	39.15
10.	Зі збірки на будову Іконостасу	350.00	10. Податки	50.00
11.	\$1.00 –вий фонд на Консисторію	120.00	11. Пошта і канцелярія	45.00
12.	Різні	100.00	12. Банкові операції	20.00
			13. Закуп свічок	75.00
			14. Оплата за воду і каналізацію	30.00
			15. Телефон	150.00
			16. На викінчення Іконостасу	350.00
			17. Непередбачені наприви	115.53
	РАЗОМ:	7,700.00	РАЗОМ:	7,700.00

**REPORT OF THE PRESIDENT OF THE PARISH COUNCIL TO
THE ANNUAL GENERAL PARISH MEMBERS MEETING
OF SAINTS VOLDYMYR AND OLGA CHURCH
St. Paul, Minnesota
27th of January, 1963**

Every year at the Annual General Parish Members Meeting the president of the Parish Council attempts to give to the general meeting information about what has been accomplished during past year. In my report, I would like not only to convey results of my work with the Parish Council, but also I want to tell you how the Parish (parishioners) helped the Council.

It is important to state, with regard to donations and financial matters, that our parishioners were very generous which is a reflection of our individual financial standing. Finances are very important part in the life of every business, institution or organization and together with that it is equally important is our spiritual and moral state, which is an indispensable part in the life of every society. I have to state that in general all of us respect and love our Ukrainian Orthodox Church with its rich traditional ceremonies and precious heritage that has been handed down for centuries from generation to generation.

Today, when we are in a relatively comfortable situation, and can be masters in the full meaning of this word, then frequently to some of us comes apathy to those things that we should not have apathy. Through the entire year, the members of the Parish Council continuously performed their work, not only the administrative in nature, but conducted a number of jobs to improve and decorate our church, using their free time or even taking time from their daily work.

Our parish has 79 members, yet on the appeal to help with the reconstruction of the altar in our church, only several of our parishioners responded. The Parish Council carries out the entire work to the end.

I would like to ask all of you here present, where was the entire parish membership and for whom was all of this done? The other critical moment for the Council was that the resident priest has left Minnesota for another parish and the Parish Council was left alone, and the Parish without clerical services. Did anyone think of helping the Council? Even with just a good suggestion? The answer was - indifference and silence. And here I have to say, the Council has carried out its assignment, and this critical state was endured and all was brought to the normal order.

In November of 1962 the construction of the iconostasis started, and by the effort of the Priest, the Parish Council called parishioners to come with help and take an active part in this construction. But sadly to say, it did not happen this way - the Parish Council did this work all by themselves, even though our Parish has professionals who could have helped.

I could give many examples of work that could be done - such as the cutting of grass, cleaning around the church building, fixing of windows and doors, snow removal in the winter; yet year after year all of that is done by the Council

Members in order to save parishioners' money. I am not trying to reproach, but I would like to talk about things that should be discussed in every healthy family, the same way in the Parish. When we do something good, we are all happy about that, and when it's not so good we should not be silent about it. People whom you elect are under oath and are responsible therefore and have a lawful right to demand from you, especially when all of this is done for the common good of all of us.

Taking in to account all shortcomings that we lived through in this year, I would like to state with pleasure some of the positive and pleasant events that took place through 1962.

It was a joyous moment in the life of our Parish on the 21st of June, 1962, when his Beatitude Metropolitan Ioan Teodorovych visited us. Festive mood was among our parishioners, the church was filled up not only with our parishioners but also with a large number of guests from neighboring parishes.

The next celebration was our Patron's Feast Day; we had a solemn church service and after the service a reception for the guests and the parishioners.

On the 14th of October, 1962 a celebration of the Ukrainian Orthodox Day was held with participation of all Ukrainian orthodox parishes in the Twin cities. Here we have to give big credit to Ihor Kubik, Cultural Secretary, for organizing the day's events, and to the artist, Michael Mychalewych, for artistic representation and painting of the Holy Protectress and to all Members of Parish Councils of St. Paul and Minneapolis Churches. The income from this celebration was dedicated to the Memorial Church in South Bound Brook. The net income was \$569.00, with \$173.00 going to our parish account.

One other cultural activity we have to include is the parish Saturday school. Through the entire year our children were studying religion, Ukrainian language, and Ukrainian history study. On the stage children presented several children's plays, and during Christmas our children visited homes of our parishioners singing Christmas carols.

We have to acknowledge and recognize extensive work that was done by Father Vasyl Umanec, Deacon V. Serafymovych and the entire teaching staff of Mrs. A. Chorewycz, Mrs. M Towstopiat, Mrs. N. Paczkowski, Mrs. M. Wowk and the conductor of the parish choir Mr. M. Mirza.

Along with the cultural sector of activity also there was the economic work going on. At the second parish council meeting it was decided to start the reconstruction of the sanctuary part of the church. The previous parish council sold the church organ for \$875, and it was decided to use this money for the reconstruction of the sanctuary. Hard and persistent work continued through the Great Lent; and only after Palm Sunday, just before Easter, the entire sanctuary was finished and painted. The total cost was \$852.32; the following people were working without pay for the following number of hours:

Name	Hours
I. Zinowatnyj	240
P. Myrosh	200
O. Paczkowski, M Mychalewych	40x2
I. Buhajenko, V Fylonowycz, I. Kubik, V. Harber, D. Tumachok	32x5
M. Towstopiat, M. Mirza	30x2
I. Ilievski	16
E. Pysarski, K. Morhun, Vitalij Harber, V. Hupalo, D. Riznychenko, M. Swystun, S. Mirza, M. Tutunyk	8x8
A. Dyka	4

In addition to above names, I would like to thank Mr. Philip Shayda for borrowing scaffolding, which was indispensable for the painting of the sanctuary and icons that are behind the altar. Mr. Shayda worked for 6 hr. and also used his pickup truck.

This council had to overcome some of the internal (among members) resistance, doubts and hesitation. Already on the third regular meeting on the 7th of April, the Council had definite resolutions about the preparation for the building of the iconostasis. After that the business went through the following major steps:

1. On the 7th of April a permanent commission was formed: Head of the commission Mr. I. Kubik; members Mr. P. Myrosh, bl. M. Toma Riabokin, Father V. Umanec.
2. On the 15th of April letters were sent out to parishioners in regard to donations for the construction.
3. In the subsequent Parish Council meetings, the agenda always contained questions regarding the preparation of building of the iconostasis.
4. From the 5th of May to the 2nd of June there was a public display of four projects for the iconostasis: Mr. Michael Mychalewych, Mr. Wolodymyr Myroniuk, Mr. Ivan Pavlov, and architect Korbyn.
5. On the 2nd of June at the extended meeting of the Parish Council, the Audit Commission, and the Trustees it was unanimously approved the project of Mr. Michael Mychalewych with some changes and additions taken from his other projects.
6. On the 30th of June Mr. M. Mychalewych demonstrated at the Council meeting his final project, a model, with all of the changes and wishes that were presented on the 2nd of June meeting.

7. During the visit of His Beatitude Metropolitan Ioan Teodorowych on the 21st of July, he has looked over the approved project, and on the 24th of August one copy of the project was sent by mail to the Consistory.
8. In the mean time, the Parish Council conducted collection of money for the building of the iconostasis, and by the 4th of August it was collected \$848.49.
9. August and September were spent in preparation of the first Ukrainian Orthodox Day; the preparation took a lot of time; the collection of money for the iconostasis continued, the search for reasonably prices material started, some of the materials were ordered.
10. On the 2nd of November Ihor Kubik and Petro Antonovych Myrosh started work on the iconostasis; the following days other brothers, mostly the Parish Council members, joined them. In two months, just before Christmas, most of the carpenter's work was done.
11. For November and December of 1962 following people worked without pay:

Name	November, hours	December, hours	Total, hours
I. Kubik	153	135	288
P. Myrosh	157	50	207
I. Zinovatnyj	143	15	158
M. Tovstopiat	76	74	150
V. Harber	98	22	120
I. Bilous	27	10	37
I. Buhajenko			14
V. Fylonovych			7
A. Paczkowski			6
M. Morhun, I Cherny			2x2
Philip(AmericanFriend); D Riznychenko			2x2
Fr. A. Butkiv			1
		Total	996 годин

12. On the 18th of January, 1963 Mr. Eugene Pysarski started to paint and to gild the iconostasis. For this work until 26th of January it took following people hours to complete:

Eugene Pysarski	118 hrs.
I. Bilous	24 hrs.
I. Zinovatnyj	6 hrs.

All these people deserve great honor and boundless gratitude for their effort and work for the good of our Parish and for the glory of the Ukrainian Orthodox Church.

Financial Report for the Construction of the Iconostasis and Donations for the Iconostasis.

Material, Company	Cost in Dollars
Senders Hartman Co, Columns	\$ 898.00
Shaw Lumber Co.	119.21
Shaw Lumber Co.	571.83
Shaw Lumber Co.	49.92
Equipment for Cutting	47.37
Lumpert Lumber Co.	223.75
William Lumber Co.	14.10
National Lumber Co.	22.40
ACE Hardware	7.65
TOTAL	\$1,954.13

Total money collected for the building of the iconostasis **\$1,980.00**
 Total expense **\$1,954.13**

Remained in reserve **\$25.87**

54 Members of the Parish gave their donations for the total sum of **\$1,945.00**
 Donations from the friends of the Parish **335.00**
 6 Members did not contribute their entire declared sum **160.00**
 15 Members could contribute, but did not for the sum of **160.00**

We could reach (in the near future) the sum of about **\$2,300.00**

President of the Parish Council

Alexander Paczkowski

PROPOSED PARISH BUDGET 1963

ICOME		EXPENSES		
1.	Member Dues	2,000.00	1. Priest's Salary	1,875.00
2.	Sunday Offering Plate	2,500.00	2. Choir Director	480.00
3.	Candle Sales	500.00	3. Church Cleaning	600.00
4.	Christmas Donations	150.00	4. Mortgage, 12 months	1,339.32
5.	Christmas Caroling	250.00	5. Consistory Dues	231.00
6.	Easter Donations	150.00	6. Annual Insurance	350.00
7.	Social Events	200.00	7. Heating and Electricity	1,800.00
8.	Lunches and Snacks	300.00	8. Groceries for Lunches & Snacks	150.00
9.	Sale of the House	1,080.00	9. Social Security	39.15
10.	Iconostasis Collection	350.00	10. Income Taxes	50.00
11.	Consistory \$1.00 Fund	120.00	11. Office Supplies and Stamps	45.00
12.	Miscellaneous	100.00	12. Bank Transactions	20.00
			13. Candle Purchase	75.00
			14. Water and Sewer	30.00
			15. Telephone	150.00
			16. Completion of the Iconostasis	350.00
			17. Unforeseen Repairs	115.53
	TOTAL:	\$7,700.00	TOTAL:	\$7,700.00

ХРАМОВЕ СВЯТО

28-го липня – День Свята Володимира Великого

Пилип Шайда

31-го липня, 1988 року, Парафія Святих Володимира й Ольги, в Сейнт Полі, урочисто святкувала подвійне свято а саме чергове Храмове Свято і Свято 1000-ліття Хрещення Руси-України. Урочистість звеличив Преосвященний Владика Антоній. Привітали Владика перед церквою хлібом і сіллю голова Парафіяльної Управи Іван Бугаєнко і Англумовна Секретарка Парафіяльної Управи Галина Миронюк. Учні Парафіяльної Школи Таня, Дмитро, і Каріна Анаї обдарували Владика Антонія гарним букетом квітів. У церкві зустрів Владика Антонія настоятель парафії Отець Протоєрей Микола Метулинський. Архиєрейська Свята Літургія відправлялась Владикою Антонієм в сослуженні з Отцем Протоєреєм Миколою Метулинським, Митрофорним Отцем Протоєреєм Михайлом Кудановичем, Отцем Степаном Репою, Протодияконом Юрієм Корсунем і Дияконом Святославом Новицьким, яким прислугувували Юрій Пасічник, Іван Куданович, Юрій Лучко, Володимир Раш та вівтарні хлопчики. Зібраний хор трьох парафій Святих Володимира й Ольги, Святого Юрія Переможця, і Святого Архистратига Михаїла під диригентурою Марка Бриня урочисто відспівав Святу Ахієрейську Літургію.

У своєму слові до вірних, Владика Антоній привітав парафіян з Храмовим Святом і Святом 1000-ліття Хрещення Руси-України. Владика Антоній пояснив глибокий зміст події 1000-ліття Хрещення Руси-України князем Володимиром Великим у нашу православну віру. Владика звернув велику увагу наявності нашої церкви у вільному світі і закликав вірно служити своїй церкві, кажучи, що Святий Апостол Андрій Первозваний, побувавши на Київських горах сказав, що тут засяє Божа Благодать. Наші предки залишили нам цю Божу Благодать, а ми залишаємо її для своїх майбутніх поколінь. Владика далі закликає шанувати свої звичаї, обичаї, традиції, та любити свою православну віру.

Дуже зворушливим було, коли Владика Антоній вручав грамоти від Консistorії нашим заслуженим парафіянам пані Неонілі Мейзер та пані Вірі Танасійчук за те що вони купили для парафії чотири і пів акра землі на будову нового храму.

Отець Протоєрей Микола Метулинський привітав Владика Антонія і подякував йому за те, що він загостив до нашої парафії і звеличав наше подвійне свято. Дякував також усім отцям, парафіянам, гостям і запросив до дальшого святкування в залю на традиційний обід, який наші сестриці на чолі з пані Катериною Бугаєнко приготували. Після співу молитви "Отче Наш" і благословення їжі, розпочалися промови і концерт.

Іван Бугаєнко, Голова Парафіяльної Управи, привітав Владика Антонія, усіх отців, гостей та парафіян, які прийшли і звеличали наші небуденні свята. Пан Бугаєнко прочитав привітання від майора Сейнт Полу пана Джорджа Латімера, який вітав парафію з Храмовим Святом а також зі Святом 1000-ліття Хрещення Руси-України. В своїй промові пан Бугаєнко заторкнув дуже важливу справу про об'єднання трьох парафій та побудову нового церковного центру в Твін-Сітіс, Міннесота. Він підкреслив, що як ми цього не зробимо то хто для нас це зробить; з кожним роком нас стає менше, старі відходять на вічний спочинок, а молодь стоїть осторонь. Якщо буде у нас одна церква, то є надія, що і молодь прийде. "В єдності сила народу. Боже нам єдність подай!" Так закінчив пан Бугаєнко свою промову і просив голів сусідніх парафій до слова.

Пан Олександр Цареградський, голова парафії Св. Юрія Переможця, привітав парафію з Храмовим Святом і побажав, щоб усі наші добрі наміри скоро здійснилися.

Пані Люба Левицька, голова парафії Святого Архистратига Михаїла, привітала парафію з Храмовим Святом, та побажала усього найкращого, і щоб усі наші задуми здійснилися.

Пан Іван Бугаєнко попросив Владика Антонія сказати пару слів в англійській мові для тих які не розуміють української мови.

Владика Антоній, у своїй промові, звернувся до нас всіх, щоб ми були здисципліновані не тільки підчас Богослуження, але і по Богослуженню. Ніхто нам не може заборонити правити в рідній мові, ніхто нам не може відібрати нашої мови. Владика закликає нас всіх пам'ятати, що ми є православні, а також пам'ятати тих, що вже нема між нами. Далі закликає нас, щоб ми не відкладали на завтра побудову нового храму і робили це сьогодні, бо завтра може бути запізно. Ми могли б цей Новий Храм освятити в цьому Ювелейному році. Владика побажав, щоб наша православна церква дочекалася другого 1000-ліття, і що наші майбутні покоління будуть нам дякувати, так як ми дякуємо нашим предкам.

Після слів Владика почалась мистецька програма. Пані Оксана Гемсворт-Мірза, під акомпанімент пана Олега Левицького, заспівала дві народні пісні: "Виснівка" слова і музика В. Микитюка, "Вечірня пісня" слова В. Самійленка, музика Стеценка. Пані Ольга Хоролець продекламувала вірш Святий Княгині Ользі. Збірний хор під диригентурою Марка Бриня проспівав три церковні пісні: "Щасливий чоловік" музика П. Козицького, "О Всехвальна Мати" музика Г. Давидовського, "Достойно є" музика М. Леонтовича.

Молитвою почато і молитвою закінчено наші подвійні свята.

Хто був бачив, а хто не був нехай жалув!

Пилип Шайда

На передодні нашого Храмового Свята, Міннесотський Комітет 1000-ліття Хрещення Руси-України, який складався з людей трьох парафій, приготував виставку Церковної Архітектури, яка була перший раз показана в нашій парафії 30-го липня. Цю виставку було реклямовано по нашій місцевості і багато своїх і чужинців мали нагоду оглянути її. Керівником цієї виставки була пані Ніна Булавицька, їй допомагали пані Оксана Соловей, пан А. Жучок, і пан Михайло Ковалевський. Підчас виставки пані Ніна Булавицька пояснювала коли ці церкви були збудовані і коли і ким зруйновані. Після святкування Храмового Свята, 31-го липня, гості і більшість парафіян мали нагоду оглянути цю надзвичайно цікаву виставку. Підчас виставки, Др. Анатолій Лисий сказав що цю виставку варто вислати до Баунд Бруку на святкування 1000-ліття Хрещення Руси-України в днях 5-6-7 серпня, 1988 року. За старанням Комітету виставку було вислано до Баунд Бруку.

SAINTS VOLODYMYR AND OLGA PATRON SAINTS FEAST DAY

*Saint Volodymyr the Great's Feast Day is July 28; St. Olga's – July 24
Philip SHAYDA*

On July 31, 1988, the parish of Saints Volodymyr and Olga in St. Paul, Minnesota, solemnly celebrated a two fold holiday, the Feast Day of its Patron Saints and the 1000 year of Baptism of Rus-Ukraine.

This festivities were honored by the presence of the Most Reverend Archbishop Antony, who was greeted with bread and salt at the entrance to the church by the president of the Parish Council, John Bohajenko, and the English secretary of the Parish Council, Halyna Myroniuk. The Parish School students Tanya, Dmytro, and Karina Anaya presented Archbishop Antony with a beautiful bouquet of flowers. His Eminence Antony was greeted in the church by our Parish Rector Very Rev. Nicholas Metulynsky. The Archbishop Divine Liturgy was celebrated by Archbishop Antony in co-celebration with Very Rev. Nicholas Metulynsky, Mitred Archpriest Father Michael Kudanovych, Father Steve Repa, Archdeacon Yuriy Korsun and deacon Sviatoslav Nowytski; assisting at the altar were servers George Pasichnyk, Ivan Kudanovych, George Loutchko, Volodymyr Raash and several younger altar boys. A combined choir of three parishes, Sts. Volodymyr and Olga, St. George, and St. Archangel Michael, under the conductorship of Mark Bryn, solemnly sang the Divine Archbishop's Liturgy.

In his speech to the faithful, Archbishop Antony greeted the parishioners with the Patron Saints Feast Day and the 1000 year Baptism of Ukraine. Archbishop Antony explained in depth the meaning of the 1000 year Baptism of Rus-Ukraine by Prince Volodymyr the Great and our Orthodox faith. The Archbishop emphasized the importance of our church in the free world and called the faithful to serve their church. He said, that Apostle St. Andrew the First Called, having stood on the Kyiv hills said, "here will shine God's Grace". Our ancestors left us this God's Grace and we will leave it to our future generations. The Archbishop further called us to respect our customs, traditions, and to love our Orthodox Faith.

It was very emotional to see Archbishop Antony presenting certificates of recognition from the Consistory to the well-deserving parishioners, Mrs. Neonila Maeser and Mrs. Vera Tanasichuk, for purchasing the 4-½ acres of land on which the new church was to be built in the near future.

Very Rev. Father Nicholas Metulynsky greeted Archbishop Antony and thanked him, for visiting our parish and celebrating with us the twofold holiday. He also thanked all the priests, parishioners and guests and invited everyone to continue the celebration in the church hall with a traditional dinner, which our Sisterhood prepared under the guidance of Sisterhood President Mrs. Katherine Buhajenko. After singing the Lord's Prayer, "Our Father", and blessing of the food, the speeches and concert followed.

Ivan Buhajenko, President of the Parish Council, welcomed Archbishop Antony, all the priests, guests and parishioners, who came and celebrated our special holidays. Mr. Buhajenko read greetings from the Mayor of St. Paul Mr. George Latimer, who greeted the parishioners with the Patron Saints Feast Day and the 1000 anniversary of Baptism of Rus-Ukraine. In his speech Mr. Buhajenko touched upon a very important matter about the unification of the three parishes and building of a new church in the Twin Cities, Minnesota. He underscored, that if we don't make this happen then who will do it for us; every year our numbers are getting smaller - the older depart into life eternal, and the younger people are not too eager to join the church. If we have one church, then there is some hope that there will be more young people who will be joining the church. "In unity there is the strength of the people. God grant us unity!" This is how Mr. Buhajenko finished his speech and invited the presidents of the other parishes to speak.

Mr. Oleksander Tsarehradsky, president of St. George's Parish, greeted our Parish with the Patron Saints Feast Day and wished that all of our good intentions come to fruition soon.

Mrs. Luba Lewytzkyj, president of St. Archangel Michael's Parish, greeted our parish with Patron Saints Feast Day, and wished all the best to our parish and that all our wishes are fulfilled.

Mr. Buhajenko asked Archbishop Antony to say a few words in the English language for those who don't understand Ukrainian.

His Eminence Antony requested all of us to always remember our Orthodox faith, and not only during the Divine Liturgy services. No one can forbid us to have Divine Liturgies in our native language; no one can take away our language. The Archbishop also called upon all of us to remember that we are Orthodox, and also to remember those who are no longer among us. He also reminded us not to postpone the matter of building of the new church to tomorrow but to build it today, because tomorrow it may be too late. He said that we could have blessed the new Church in this Jubilee year. He also wished that our Church would be there to celebrate the next millennium jubilee and that our future generations would thank us for doing this the way we are thanking our ancestors now.

After the Archbishop's speech the artistic part of the program started. Mrs. Oksana Hemsworth-Mirza, accompanied on the piano by Oleh Lewytzkyj, sang two folk songs: "Vysnivka", words and music by V. Mykytiuk, and the "Evening Song", words by V. Samijlenko, music by Stetzenko. Mrs. Olga Khorolec recited a poem devoted to Saint Princess Olga. The combined choir under the conductorship of Mark Bryn sang three religious songs: "The Blessed Man", music by P. Kozytsky, "O All Praising Mother", music by H. Davydovsky, and "It Is Worthy", music by M. Leontovych.

Our two-fold celebration of our Church's feast day began with a prayer and ended with one.

Those who were present greatly enjoyed this celebration, and those who unfortunately missed it will regret it!

Phili Shayda

The day before our Patron Saints' Feast Day, the Minnesota Committee for the Commemoration of the 1000 years of Baptism of Rus-Ukraine, consisting of people from all three parishes, prepared an exhibit of Church Architecture, which was shown for the first time in our Parish hall on July 30th. This exhibit was advertised throughout the city and many Ukrainian people, as well as American neighbors, had the opportunity to view it. The curator of this exhibit was Mrs. Nina Bulavitsky, assisted by Ms. Oksana Solovey, Mr. A. Zhuchok, and Mr. Michael Kovalevsky. During the exhibit Mrs. Nina Bulavitsky explained when these churches were built and when and by whom they were destroyed. After the Patron Saints Feast Day celebration on July 31, the guests and many of the parishioners had an opportunity to view this extraordinary and interesting exhibit. During the exhibit, Dr. Anatoly Lysyj stated that this exhibit should be sent to South Bound Brook for the 1000 year celebration of the Baptism of Rus-Ukraine during the days of August 5-6-7, 1988. Through the efforts of the Committee this exhibit was sent to South Bound Brook.

EAST SIDE'S ST. STEPHAN'S CONGREGATION GRACIOUSLY SHARES THEIR CHURCH WITH THE PARISH OF STS. VOLODYMYR AND OLGA DURING THE CONSTRUCTION OF NEW CHURCH

by Tom Conlon (Excerpts from the East Side Globe - April 1996)

Standing outside the East Side's St. Stephan's Ukrainian Catholic Church, the temporary home of Sts. Volodymyr and Olga Ukrainian Orthodox Church, are from left: The Rev. Hryhorij Podhurec (rector at Sts. Volodymyr and Olga); Alex Chorewycz (church building committee treasurer); Philip Shayda (church historian and trustee); and Oleg Gregoret (architect and chair of building committee)

Transitions and changes can be difficult – especially when it's a church...striving to meet the needs of its first and third generation Americans' language and cultural traditions. For Saints Volodymyr & Olga Ukrainian Orthodox Church, these challenges surfaced later than many of the East Side's ethnic Catholic and Lutheran congregations – which long ago made the transition to English services from native languages and traditions of their ethnic founders. While most western European immigration ended after World War I, and second generation Americans gradually adapted to the new American language and culture by the 1950s, much of the local Ukrainian community is now undergoing that challenge.

"The East Side played a major role for many Ukrainian-Americans in St. Paul," said Eastsider Philip Shayda, a founding member of Sts. Volodymyr & Olga who serves as a church trustee and its official historian. "By 1953, we moved to a permanent building at Jenks and Greenbrier Streets, which today

is a house. In 1960, we bought a church at Portland and Victoria Streets in the Summit-University neighborhood until selling it in late 1994 for construction of a new Twin Cities Ukrainian Orthodox Church. St. Stephan's was gracious enough to share their church with us during construction and brought us back to the East Side."

The new church will be known as St. Katherine Ukrainian Orthodox Church and Cultural Center, currently under construction in Arden Hills. Upon its grand opening in summer of 1996, Sts. Volodymyr & Olga will leave the East Side for good to build a new church community with many new features. "We are at the point where we have third-generation Ukrainian Orthodox members who are less likely to speak fluent Ukrainian or participate solely in Ukrainian community social functions," said Alex Chorewycz, treasurer of the church building and fundraising committee. "We want to keep them connected to both the Orthodox faith and their Ukrainian heritage, but realize it means addressing different needs. Adding an additional church service or religious/cultural school class in the English language are strategies to meet both first, second and third-generation Ukrainians' needs without losing their identity. We want to be more inclusive, including reaching out to non-Ukrainian Orthodox and other Christian believers with an interest in our faith. "Our challenges are to unite Ukrainian Orthodox churches in Twin Cities and build on our common heritage for the needs of future generations," Chorewycz said. "For some, change means leaving behind fond memories. But we won't take anything away from anyone. This church will serve spiritual, cultural and social purposes under one roof – without woes of funding capital repairs, lack of parking and proximity of members."

St. Katherine, designed in Ukrainian Baroque architectural style common to the mid-17th century, will likely become one of the Twin Cities' most unique architectural structures. The church will consist of five copper domes and copper standing-seam roofs. With time, the copper will turn green and appear like the Cathedral of St. Sophia in Kiev, Ukraine, which provided the inspiration for the church's design. The 4000-square-foot church will reach 90 feet at the height of the center cupola. A library, classroom, kitchen and great hall (with capacity for 350 in a banquet setting) are all part of the 14000 square-foot total project. The church will be fully handicapped accessible and is surrounded by beautiful wetland and wooded areas.

Oleg Gregoret, design architect and chairman of the church's building committee, said the concept of the united church began in early 1980's – with the current land purchased and donated by two families in 1987. "Like any major project, land use permits, raising needed capital and a number of other preparations take time, he said. "The \$2.5 million church still needs money, so we'd welcome any tax-deductible contributions from interested persons. We are very proud of what this building will offer and contribute to the community - spiritually, socially and architecturally."

The Rev. Hryhorij Podhurec, Sts. Volodymyr & Olga's new rector, oversaw a similar church construction project in Silver Spring, Maryland and brings needed experience to the project. The Rev. Stefan Zencuch, Podhurec's predecessor, along with recently-deceased member John Buhajenko, played key roles in the project's development as well.

"When we completed St. Andrew's in 1987, we were the first church in the world to dedicate our building to the victims of Chernobyl," Podhurec said. "Likewise, we want our new church to have special meaning to all in our community." Podhurec resides in the rectory adjacent to the new church. Inside, his numerous Ukrainian decorations include traditional tapestries and painted Easter eggs of different sizes - from chickens, geese and ostriches.

"Our church may say goodbye to St. Paul's East Side, but we will continue to live and contribute to this community," Shayda said. "It has been a part of our history that we will never forget, and it helped many of us reach our successes in life."

"VOICE" No. 5 (32) 1996 MAY-JUNE Page 9

ПАРАФІЯНИ ЦЕРКВИ СВ. СТЕФАНА - СХІДНЬОЇ ОКОЛИЦІ МІСТА - ЛАСКАВО ЗАПРОПОНУВАЛИ ЇХНЮ ЦЕРКВУ ПАРАФІЇ СВВ. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ ПІД ЧАС БУДОВИ ЇХНЬОЇ НОВОЇ ЦЕРКВИ

Том Конлон (Уривки з Газети "Куля Східня Околиця і" - Квітень 1996 р.)

Перехідний період і всякі інші зміни можуть бути дуже важкими - особливо, якщо справи торкаються церкви... яка намагається задовольнити потреби першої генерації разом з третьою генерацією Американської мови та культурних традицій. В обставинах Української Православної Церкви Свв. Володимира і Ольги це завдання об'явилося далеко пізніше ніж в багатьох інших етнічних церквах східної сторони міста, як наприклад в католицьких та лютеранських церквах, які вже давно почали вживати англійську мову в церковних службах, замість мов та традицій засновників їхніх церков. В той час, як більша частина іміграції з західної Європи закінчилась після Першої Світової Війни, і друга генерація американців поступово пристосувалась до нової американської мови та культурних традицій вже в 1950-их роках, велика частина українського суспільства переходить через це завдання щойно тепер.

"Східня Околиця міста Сейнт Паулу відіграла досить важливу роль для багатьох Українців-Американців," завважив Пилип Шайда (з східної частини міста), і один з започатківців Церкви Свв. Володимира і Ольги, який довгий час був тростом церкви, а також її істориком. "В 1953 р. наша церква перебралась була до постійної будівлі при вулицях Дженкс та Грінбраер; цей будинок тепер є звичайне помешкання. В 1960 р. ми купили церкву при вулицях Портланд і Вікторії, в околиці Самміт-Юніверсіті. Цю церкву було продано в 1994 році, в зв'язку з побудовою Нової Української Православної Церкви в Твін Сітіс. Церква Св. Степана ласкаво запропонувала нам до послуг їхню церкву підчас побудови нової церкви, і це знову привело нас до Східньої Околиці."

Нова церква буде мати називу: Українська Православна Церква Святої Катерини і Культурний Осередок. Вона в цей час будується в пригородку Арден Гіллс. Після відкриття цієї нової церкви влітку 1996 року, Парафія Свв. Володимира і Ольги назавжди покине Східню Околицю і почне розбудовувати нове церковне суспільство при цій новій церкві. "Ми дійшли до тої точки, де ми маємо третю генерацію Православних Українців, яка не дуже добре володіє українською мовою і не бере дуже великої участі в суто українських соціальних функціях," за висловом Алекса Хоревича, скарбника церкви, та члена Комітету Фондів. "Ми бажаємо залишитися при Православній Вірі та дотримуватись нашої української спадщини, але ми також усвідомлюємо, що ми мусимо заповнити також інші потреби. Нам треба додати службу божу англійською мовою, а також релігійно/культурну школу англійською мовою. Це допоможе нам поповнити потреби українців першої, другої та третьої генерації без затрати їхньої ідентичності. Ми хочемо включити якнайбільше людей, а так само притягати до нашої церкви Православних не-українців, та інших віруючих Християн зацікавлених нашою вірою. "Наше завдання полягає в об'єднанні українських православних церков в Твін Сітіс на ґрунті спільної спадщини і для потреб наступних генерацій," сказав Алекс Хоревич, "Для деяких людей зміна означає забуття приємних споминів, і т.д. Але ж ми не хочемо нічого забрати ні від кого. Ця церква буде нашим духовним, культурним і соціальним осередком для всіх наших потреб - вона зосередить все це під одним дахом - ми не потребуватиме фондів на коштовні ремонти, ми матимемо досить парковища, а також близькі для всіх членів церкви."

Церква Св. Катерини запроектована в архітектурному стилі Українського Барокко, який був популярним в 17-му столітті. Ця церква є дуже унікальною в Твін Сітіс і буде одною з відоміших архітектурних будівель. Церква матиме п'ять бань покритих міддю. З часом мідь позеленіє і ця церква нагадуватиме нам Собор Св. Софії в Києві, на Україні, яка дала натхнення під час проектування.

Церква є на 4,000 кв.футів, центральна баня буде 90 футів заввишки в всередині церкви. Також буде бібліотека, три класних кімнати, модерна кухня, та зала на 350 осіб (при столах), і все це є частиною всього проекту на 14,000 кв. футів. В церкву зможуть в'їжджати люди які не можуть ходити і які потребують спеціальних крісел з колесами. Навкруги церкви мальовничі струмки з комишами та невеличкий лісок. Олег Греґорет, архітект проекту, як і голова Будівельного Комітету, розповів, що ідея об'єднання церков зародилася ще в 1980-их роках; земля для побудови церкви була куплена і подарована для побудування церкви завдяки надзвичайній щедрості двох родин. "Як і в багатьох інших випадках, коли будуються великі проекти, роздобуття різних дозволів, збірки фондів, та багато інших підготовчих справ, забрало багато часу," пояснив п. Греґорет. "Церква і зала на \$2.5 мільйона і досі потребує будівельних фондів для закінчення усіх будівель. Ми запрошуємо усіх, хто зацікавлений в побудові цієї церкви, посилати вільні від податків гроші для цього проекту. Ми є дуже горді тим, що ці будівлі дадуть суспільству, як з соціального боку, так і для соціальних потреб, і з боку унікальної архітектурної будівлі."

Отець Григорій Подгурець, новий настоятель Парафії Свв. Володимира і Ольги, мав нагоду наглядати над побудовою такої церкви в Сілвер Спрінг, Меріленд, і його досвід допомагає викінчити цей проект. Отець Стефан Женчух, попередник Отця Григорія, а також Іван Бугаєнко (попередній голова парафіяльноїуправи), який помер кілька місяців тому назад, також відіграли важливі ролі в зв'язку з побудовою цього проекту.

"Коли ми закінчили побудову Собору Св. Андрія в 1987 році, ми присвятили цю будівлю жертвам Чорнобильської катастрофи," сказав Отець Подгурець, "Отже добре б було присвятити цю нову церкву для якогось спеціального значення в нашому суспільстві." Отець Подгурець мешкає в парафіяльному домі, який належить парафії. В його хаті багато українських декоративних речей, традиційних гобеленів, та українських писанок різних розмірів -- курячих, гусячих та страусових.

"Наша церква попросається з Східньою Околицею Сейнт Паулу, але ми продовжуватимемо жити і сприяти позитивному розвитку цього суспільства," сказа Шайда, "Воно було частиною нашої історії і ми ніколи його не забудемо, бо воно допомогло багатьом з нас досягнути успіхів в нашому житті."

№ 5 (32) 1996 травень-червень, ст. 9

СПІЛЬНІ ЗБОРИ ПРЕДСТАВНИКІВ ТРЬОХ ЦЕРКОВ. ТЕМА: ОБ'ЄДНАННЯ

14-го грудня, 1996 р., представники та настоятелі парафій Святого Юрія, Святого Михаїла, та Святих Володимира і Ольги зішлись на спільні збори в кімнаті для засідань при Новій Церкві в Арден Гіллс. На зборах було понад 25 осіб.

О. прот. Григорій Подгурець в своїй привітальній промові зазначив, що у всіх трьох парафіях щороку меншає кількість парафіян. Тож ми мусимо подумати про майбутнє Української Православної Церкви і громади. Нова Церква в Арден Гіллс вже майже закінчена. Вона дуже гарно спланована і має привабливий стиль Українського Барокко і розташована на приємній ділянці, навкруги лісок та озерце, в пригороді Твін Сітіс, Арден Гіллс. Вона була б дуже зручною для всіх православних українців у Твін Сітіс.

Звичайно, всі розуміють, що тяжко лишати церкви які всім такі близькі до душ, але ж і Україну нам було тяжко покидати. При Новій Церкві можна було б святкувати українські свята, мати весілля, танці, виступи і т.д. Парковище велике і зручне. Заля на 300+ осіб збудована окремо від церкви, і її можна буде рентувати іншим. Вже декілька осіб питали, чи вони б могли вирентувати залю для весіль.

Др. Анатолій Лисий, як представник Церкви Св. Михаїла, висловив своє захоплення і визнання щедрости фундаторки нової церкви п. Віри Танасійчук, яка була присутня на зборах. Ярослав Корсунський порівняв дар Віри Танасійчук з коштами Гетьмана Івана Мазепи для реставрації Надбрамної Церкви Святої Тройці в Києві. Було багато питань та дискусій. Віра Танасійчук підкреслила, що треба зберегти українську культуру, щоб наші діти гордилися цією новою церквою. Др. Анатоль Лисий сказав, що об'єднавшись ми матимемо нагоду створення одної сильної української громади в Твін Сітіс.

Вирішили, що всі три парафії приготують фінансові звіти та рапорти майна і відповідальностей, виберуть 2-3 особи в комісію, яка буде далі студіювати питання економіки об'єднаної парафії. Парафія Св. Юрія матиме парафіяльні збори 15-го грудня. На цих зборах будуть обговорювати ідею об'єднання. Парафія Св. Михаїла матиме загальні збори на початку лютого. Представники трьох парафій зйдуться в половині січня, щоб простудіювати фінансові звіти та майбутній бюджет нової церкви.

ГОЛОС - № 1(36)січень-лютий 1997р., ст. 9

REPRESENTATIVES OF THREE UKRAINIAN ORTHODOX CHURCHES ATTENDED A MEETING TO DISCUSS UNIFICATION

On December 15, 1996 representatives and rectors of all three Ukrainian Orthodox parishes - St. George's St. Michael's and Sts. Volodymyr & Olga - met in the board room of the New Church in Arden Hills to discuss the possibilities of unification in the near future. About 25 persons attended.

Very Rev. fr. Hryhorij Podhurec noted in his introductory speech, that all three parishes are faced with declining membership. We need to plan the future of Ukrainian Orthodox Church and community accordingly. The New Church in Arden Hills is almost finished. It is a beautiful church built in Ukrainian Baroque style. The church is built on a very pleasant site, surrounded by a small forest and a small lake and is located in an area very convenient for all Orthodox Ukrainians in the Twin Cities.

Of course, everybody understands that it is difficult to leave churches which are so close to their parishioners' hearts, but although it has not been easy for us to leave our mother country Ukraine, and it should be much easier to pray in a beautiful, although different, new church. In the

New Church we all could celebrate various Ukrainian commemorations, weddings, dances, recitals, etc. Parking is plentiful. The Parish Hall for 300+ persons is separate from the church, therefore it can be rented out to others. Several persons already inquired about renting the hall for weddings.

Dr. Anatol Lysyj, as representative of St. Michael Church, expressed his admiration of the generosity of our founder Vera Tanasichuk, who was present at the meeting. Jaroslav Korsunsky, as representative of the Church of St. George compared Vera Tanasichuk's contribution to the construction of the New Church to that made by Hetman Ivan Mazepa towards the restoration of the Gate Church of the Holy Trinity in Kyiv, Ukraine. There were many questions and a lively discussion ensued. Vera Tanasichuk emphasized the need of preserving our Ukrainian culture and having a church our children would be proud of to show to their friends. Dr. Lysyj stated that through unification we would achieve one large much stronger Ukrainian community in the Twin Cities.

It has been decided that all three parishes would prepare their annual financial reports and statements of assets and liabilities and will elect 2-3 representatives to a committee that will look into the economies created with a unified parish. St. George's Parish will be discussing this at their meeting on December 15. St. Michael's Parish meeting will be held in February. Representatives of the Parishes will get together mid-January to discuss all financial reports of the three parishes as well as estimated budget of the New Church.

VOICE - #1(36) January-February 1997

Fr. Stefan Zencuch, new Rector, and Panimatka Katarina are greeted upon their arrival in summer of 1992 by Mrs. Vera Tanasichuk, major donor of funds for the construction of the new church, and Mr. Ivan Buhajenko, President of the Parish Council with wife Katherine Buhajenko, President of the Parish Sisterhood.

Отця Стефана Женчуха, нового настоятеля церкви Святих Володимира і Ольги, та Паніматку Катерину влітку в 1992 році вітають пані Віра Танасійчук, головний донор фондів на побудову нової церкви, та пан Іван Бугаєнко, Президент Парафіяльної Управи, і його дружина Катерина Бугаєнко, Голова Сестрицтва.

*Parishioners at Saints Volodymyr and Olga Church admiring architect's plans for the new Church.
Парафіянв Церкві Святих Володимира і Ольги схвалюють плани архітектора для нової церкви.*

*Church Services held in the basement of the Priest's House in Arden Hills, Minnesota, while the new church is under construction.
Тимчасово Служби Божі служаться в підвалі священникової хати в Арден Гіллс, Міннесота, під час будови нової Церкви.*

ПАРАФІЯНИ ТА ДРУЗІ В БІБЛІОТЕЦІ ХАТІ НАСТОЯТЕЛЯ В АРДЕН ГІЛЛС, МІННЕСОТА - 1996
PARISHIONERS AND FRIENDS IN THE LIBRARY ROOM OF THE RECTOR'S HOUSE IN ARDEN HILLS, MN - 1996

Зліва на право – стоять: Ванда Багмет, Зірка Данилюк, Тамара Павлова, Катерина Філіппович, Світлана Павлова, Леся Гелецінська, Йосип Аная, Ніна Гелецінська, Володимир Вовк, Таїла Аная, Леліто Аная, Віктор Багмет, Марія Вовк, Оленка Новицька, Наталка Новицька, Ніна Хоревич, Борис Миронюк, Роберт Микола Жечух, Марія Умерова, Олег Грегорет, Майя Грегорет, Галина Гуца, Джозеф Аная, Іван Гуцало, Неоніла Мейзер, Дін Мейзер, Катерина Бугаєнко, Татьяна Ілевська, Неоніла Пачковавська, Олександр Пачковський, Іван Ілевський; сидять – зліва на право: Людмила Аная, Пилип Шайда, Софія Шайда, Ірина Дика, о. настоятель Стефан Жечух, паніатка Катерина Жечух, Іван Бугаєнко, Тамара Гротт; діти: Каріна Аная, Лара Аная, Анастасія Рябокінь, Маланка Рябокінь.

Left to right – standing: Wanda Bahmet, Zirka Danilyuk, Tamara Pavlov, Kateryna Philirovich, Svitlana Pavlov, Lessia Gelecinsky, Joseph Anaia Jr., Nina Gelecinsky, Wolodymyr Wovk, Tailla Anaia, Lelito Anaia, Viktor Bahmet, Maria Wovk, Olenka Nowitski, Natalia Nowitski, Mila Chorewicz, Bogus Myroniuk, Robert Nicholas Zencsich, Maria Umerov, Oleh Gregoret, Maya Gregoret, Halyna Hutscha, Joseph Anaia, Sr., Ivan Huralo, Neonila Maeser, Dean Maeser, Katherine Vuhajenko, Tatiana Ilievsky, Neonila Paszkowski, Alexander Paszkowski, Ivan Ilievsky; seated – left to right: Lyudmila Anaia, Pylip Shayda, Sophie Shayda, Tina Duka, Parish Rector Fr. Stefan Zencsich, Panipatka Kateryna Zencsich, John Vuhajenko, Tamara Grott; children: Karina Anaia, Lara Anaia, Anastasia Rjabokip, Malanka Rjabokip.

БУДОВА НОВОЇ ЦЕРКВИ СВЯТОЇ ВЕЛИКОМУЧЕНИЦІ КАТЕРИНИ

Церква присвячена всім живим і мертвим Катеринам. Святиня побудована в стилі Українського Барокко архітектором Олегом Ґрегоретом, АІА.

Парафіяни прибули розчищати землю для Церкви. Зліва на право: Іван Ілієвський, Іван Сидоренко, Михайло Ковалевський, Александр Пачковський, Іван Бугаєнко, Олег Грегорет, Пилип Шайда.

Parishioners arrived to clear the land for the New Church. Left to right are: Ivan Iliievsky, John Sydorenko, Michael Kovalevsky, Alex Paczkowski, John Buhajenko, Oleh Gregoret, Philip Shayda.

почалася будова Церкви. Спроби об'єднання з іншими двома парафіями не дали успіху. Єдність можлива лише у взаємному зрозумінні.

Отже, своїми силами, парафіяни Церкви Святих Володимира і Ольги відважились приступити до будови. Парафіяни почали складати свої пожертви на будову - по 5, 10, 20 і більше тисяч доларів, а також по 50 доларів і менше - всім щиросердечна подяка, бо, "з миру по нитці і буде сорочка," каже наше прислів'я. Хочеться згадати пожертву на один долар від людини, що приїхала з України. На Боже діло добре дати - відплатиться сторицею. Напевно для цієї людини так і сталося.

Подиву гідна праця і витримка голови парафії Олександра Хоревича (молодшого) і всіх парафіян.

Ми щасливі мати доброго Настоятеля парафії Отця Протоіерея Григорія Подгурця і працюючу Пані-Матку Галину, яка так старанно працює для добра парафії і тримає нас усіх в піднесеному дусі - ми всі з нею помолоділи.

Отже, Церква майже закінчена, блищить вона у каскадах сонячного проміння. Прозорою блакиттю синіє Небо над нашим Храмом. Для всіх нас це є надзвичайний дарунок долі після тернистої дороги життя.

Було приємно і радісно спостерігати, як будується Церква, як підносились куполи, поблискуючи золотим промінням, як піднімалися Хрести - все вище і вище у блакить Неба. Душа радіє, серце б'ється коли дивишся на Новий Храм.

Ще багато роботи: ми хочемо прикрасити Церкву, улаштувати шкільні кімнати і зробити музей, щоб передати з покоління в покоління родинні реліквії, зберегти родовідну пам'ять, передати християнську мораль і тонке розуміння краси обряду Православної Служби Божої.

Неоніла ПАЧКОВСЬКА
20-го вересня 1996 р.

BUILDING THE NEW CHURCH OF ST. KATHERINE THE MARTYR

The church is dedicated to all Katherines – living now and those who lived before and departed into life eternal. This Holy Church is designed in Ukrainian Baroque style by architect Oleg Gregoret, AIA.

First of all, I would like to express our most sincere gratitude to Mrs. Vera Tanasichuk and Mr. and Mrs. Dean and Neonila Maeser for their generous funding of a very large part of the cost needed to build this Church and Cultural Center for purchasing the land for the church buildings, as well as purchasing the house adjacent to this property which would serve as our Rector's residence. Also our hearty gratitude belongs to the architect for his cost free many months long work on this project. Thanks to these kind and generous people we now have this beautiful New Church standing under the sun. May your hearts be inspired by your faith in God Our Lord and warmed by His kindness.

John Buhajenko next to the birch cross designating the place where the new Church will be built.

Іван Бугаєнко поряд березового хреста який Позначає місце де буде збудована Нова Церква.

Our souls were filled with happiness as we were observing the construction of our New Church.

There is still a lot to do: we need to furnish and decorate the Church and the Parish Hall, to furnish the class rooms, to establish a museum which would carry on and preserve from generation to generation our ethnic customs, preserve our traditions, and to pass on our Christian morality and correct understanding and the beauty of the Orthodox Liturgy to our children and grandchildren.

Neonilla PACZKOWSKI - September 20, 1996

Our parishioners' dedication and devotion to the purpose of building this Church resulted in success. Five years ago, this land was covered by tall trees, weeds and wildly intertwined underbrush. The parishioners met together many times and began preparing the land. Encouraged by John Buhajenko, then our Parish Council President (who unfortunately passed away right at the very beginning of the Church construction), the parishioners cleared the land and construction of the Church began. They tried, at first, to encourage unification with the other two Ukrainian Orthodox parishes in the Twin Cities, but their efforts were not successful. Unification is possible only when people have a mutual understanding.

Thus, relying only on their own strengths, parishioners started the construction. They donated 5, 10, 20 and more thousands of dollars, as well as only 50 dollars and smaller amounts of money - our most sincere thanks to all, because "if everyone gives only one thread, it will be possible to make an entire shirt," as our Ukrainian proverb states. I just need to mention a donation of only one dollar by a man who was visiting from Ukraine. For such good deed, in God's Name, as everyone knows, God will reward such person a hundredfold. And we hope that this is what happened to that man.

Hard work and perseverance of the next Parish President Alex Chorewycz (Jr.), as well as dedication of all parishioners, deserves true admiration.

We are happy that we now have a great new Rector of our parish, Very Rev. Fr. Hryhorij Podhurec, as well as hard-working Panimatka Halyna, who is so devoted to her duties in the parish, that she truly keeps us all in an upbeat mood - we all feel younger in her presence.

Thus the Church is almost finished - the new copper cupolas are glistening under the sun's rays. The translucent blue skies are over our beautiful new Church. After all, it is an unusual gift of fate that softens the thorny road of life.

It has been very joyful watching the Church being built, watching the cupolas being raised and sparkling under the golden rays of sun, the Crosses being erected higher and higher into the blue sky.

Fr. Nicholas Metulynsky and Mrs. Vera Tanasichuk are ready to help in clearing the land.

Отець Микола Метулінський і пані Віра Танасійчук готові розчищати землю для побудови Церкви.

ДЯКУЄМО ТОБІ, БОЖЕ...

В неділю Святого Антонія, 23-го липня, 1995 року, з благословенням Всевишнього, надійшов довго очікуваний день в нашій громаді: Символічний початок будови нової церкви (фізичний – дійсний – початок справді почався 17-го липня).

Підготовкою до історичного дня зайнялися архітект Олег Грегорет з дружиною Майєю, панство Александар і Неоніла Пачковські, Александер Гуца, Олекса Ілієвський, Леррі Свистовський та Іван Сидоренко. Від Сестрицтва, кухню організувала пані Ніна Свистовська-Хоревич.

Польова Служба Божа на площі парафіяльного дому була відправлена о год. 11-ій вранці. Під кінець Служби, Настоятель о. Стефан Женчух привітав присутніх та покликав до слова ключевих осіб будови Нової Церкви, а саме: фундаторку Віру Танасійчук, фундаторів Діна та Неонілу Мейзер, голову парафіяльної управи Івана Бугаєнка, голову будівельного комітету Олега Грегорета, та заступника голови парафіяльної управи Олекса Хоревича. З гостей привітали присутніх представники сусідньої лютеранської церкви Норт Гайтс пастор Роберт Бурмайстер, сенаторка Стейту Міннесоти Лінда Ранбек, та представниця міста Арден Гіллс Берніс Апліковскі.

Перед формуванням процесії, отець Настоятель закликав присутніх складати пожертви на фонд побудови нової церкви та молитися за успіх цілого проекту. Архітект Олег Грегорет видав тверді шоломи дорученим особам, які мали символічно ‘копати’ землю. Почалася формуватися процесія. Першу в історії церкви процесію з хрестом і хоругвами та національними прапорами заплановано з певним наміром, всі присутні цієї процесії увійшли в орбіту безконечного життя у Христі. Це є очевидним характером наших православних таїнств (вінчання, хрещення, та інших важливих оказій).

Завершивши круг процесії навколо парафіяльного дому, ми всі пішли на розкопану вже землю, де стоятиме наша святиня.

Алекс Хоревич, заступник голови парафіяльної управи, виголосив коротку промову, після якої Олег Грегорет подав 'золоті' лопати Вірі Танасійчук, Дінові та Неонілі Мейзер, Іванові Бугаєнкові, Алексові Хоревичу, Отцю Настоятелю, залишаючи одну для себе, і провів разом з усіма вище згаданими символічний акт копання та піднесення землі лопатами.

Після офіційної програми відбувся пікнік – час розваги й товариського спілкування, який тривав десь до п'ятої години дня.

Цим. Від імени всіх парафіян, складаємо нашу ширу подяку усім, що взяли участь в цій урочистій церемонії, за підтримку, пожертви та гарно проведений час з нами.

ЩАСТИ ТОБІ БОЖЕ, НАША НОВА СВЯТИНЕ!

о. Стефан Женчук

ГОЛОС, ч. 1(28) вересень-жовтень 1995 р.

WE THANK THEE, OUR GOD...

On St. Anthony's Sunday, the 23-rd of July, 1995, with the blessings of our Almighty God, we finally "arrived" at "The Day" of our parish - The Groundbreaking for the New Church and Cultural Center in Arden Hills.

The preparations for the upcoming event were taken care of by our architect Oleg Gregoret and his wife Maya, Alexander and Neonila Paczkowski, Alexander Hushcha, Olex Ilievsky, Larry Svistovsky, John Sydorenko and rector Fr. Stefan Zencuch. Mrs. Nina Chorewycz-Svistovsky has taken care of the Sisterhood's part of the work by organizing the picnic lunch which followed the groundbreaking ceremony.

The event started at 11:00 a.m. with the Pre-Liturgical Service on the grounds of the Parish Rectory. At the end of the service, Fr. Stefan Zencuch greeted all present and asked for brief speeches by some key persons: the founders of the New Church, Mrs. Vera Tanasichuk, Mr. Dean and Mrs. Neonila Maeser, Parish Council President, Mr. John Buhajenko, Chairman of the Building Committee Mr. Oleg Gregoret, and Vice President of the Parish Council, Mr. Alex Chorewycz. Our Guest speakers were Pastor Robert W. Burmeister from the neighboring North Heights Lutheran Church, State Senator Linda Runbeck, and a representative from the City of Arden Hills, Ms. Bernice Aplikowski.

Before forming a procession, Fr. Stefan Zencuch, our Rector, appealed to everyone to be generous and support the building fund, and to pray for the successful completion of the project. Architect Oleg Gregoret handed out hardhats to key persons of the project, and showed the "Golden Shovels" to be used during the official "Groundbreaking". A procession formed headed by the Cross, the Church Banners, as well as the United States' and the Ukraine's flags.

The choir, led by Natalie Nowytsky, followed by the clergy, honorary guests, parishioners and friends walked around the church rectory in a procession symbolically blessing the groundbreaking for the New Church. It was a journey through the infinite circle of life of Christ our Saviour. We, Orthodox Christians, form such "divine circles" during the sacramental events like weddings, baptisms, and other important events.

As the procession circle walk was completed, we proceeded towards the area designated for the groundbreaking. Alex Chorewycz presented a short history outline of the past work and efforts which are bringing the new church into reality. Oleg Gregoret handed out the "Golden Shovels" to Vera Tanasichuk, Dean and Neonila Maeser, John Buhajenko, Alex Chorewycz and Rector Fr. Stefan Zencuch, keeping one for himself, and a few spadefuls of soil were turned over in the area, where quite soon our new, beautiful Church of St. Katherine and Cultural Center will be built.

After the official parts of the groundbreaking event, celebration was followed by a picnic, which lasted throughout the rest of this great Sunday afternoon.

On behalf of our parishioners, we express our heartfelt thanks to all who attended our Groundbreaking Ceremony, as well as to all who supported our fundraising and gave us their moral support and prayers for successful completion of this project.

MAY GOD BLESS OUR NEW CHURCH!

Fr. Stefan Zencuch

VOICE # 1(28) September-October 1995

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА СВЯТОЇ ВЕЛИКОМУЧЕНИЦІ КАТЕРИНИ І КУЛЬТУРНИЙ ОСЕРЕДОК

(Під час святкування «Першої лопати землі...» - 23 липня 1995 року)

Церкву спроектовано в стилі Українського Барокко. Цей український національний стиль виник за часів Гетьманського Періоду в середині 17-го століття. Ці часи відносного спокою на Україні настають після хаосу татарських нападів та міжусобних воєн ворогуючих між собою князів. Багато церков збудованих в Візантійському стилі в 12-му столітті було зруйновано або занедбано. За часів Богдана Хмельницького, а пізніше Гетьмана Мазепи, відбувається реставрація і розбудова церков. В Європі в той час поширився декоративний стиль барокко і його вплив також проник на Україну. Українські архітекти на базі цього стилю створили цілком відмінний, динамічний, своєрідний український національний стиль; в ньому сполучені елементи візантійської архітектури з декоративним стилем барокко. Собор Святої Софії в Києві і церковні будівлі Києво-Печерських Лавр подали ідеї при проектуванні Церкви Святої Катерини та Культурного Осередку.

Іконостас з нашої попередньої Церкви Святих Володимира і Ольги на Портланд Авеню в Сейнт Полі був також змайстрований в стилі Українського Барокко. Він буде реставрований в новій Церкві Святої Катерини в Арден Гіллс, Міннесота. Разом з іншими іконами, які були в Церкві Святих Володимира і Ольги, цей іконостас створить внутрішню естетику Церкви Святої Катерини.

Всі будівлі будуть мати контрольоване повітря і освітлення з можливістю притемнювання для спеціальних ефектів. Церква приблизно на 4,000 кв. футів. Центральний купол, включно з хрестом, буде 90 футів заввишки.

Культурний Осередок матиме бібліотеку і класні кімнати. Заля, на 300 осіб, матиме сцену з кімнатками для переодягання.

Назовні будівлі будуть покриті білим «стакком». Всі куполи і інші дахи будуть мідні.

В'їзд до церкви буде з Снеллінг Авеню по мощеній легко вигнутій дорозі. Вигляд на білу церкву з мідними куполами відкривається з лівого боку коло невеличкого мальовничого струмка коло дороги, та на тлі зелені дерев з обох боків.

Поміж церквою та культурним осередком розташований майдан. Головний вхід в церкву буде з цього майдану. Майдан буде дуже зручним для святкування церковних та громадських функцій надворі. Площа для паркування авт буде на західній та північній стороні.

Ми сподіваємося здійснення нашої мрії створення духовного і громадського центру для всіх українців в Твін Сітіс (Міста Близнята – Сейнт Пол та Міннеаполіс) та околицях.

Олег Грегорет, АІА

Голова Будівельного Комітету

ST. KATHERINE UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH AND CULTURAL CENTER

GROUNDBREAKING – JULY 23, 1995

The Church is designed in Ukrainian Baroque Architectural style. This distinctly national Ukrainian architectural style has been developed during the “Hetman” period in the middle of the 17th century. This period of a relative national tranquility in Ukraine was preceded by chaotic times of tartar invasion and prolonged interpersonal feuds by the ruling princes. Many of the churches of Byzantine Architecture, constructed in the 12th century, were neglected and destroyed. In the times of Hetman Bohdan Khmelnytskyj and later Hetman Ivan Mazepa restoration and reconstruction of old churches became a common undertaking. In Europe, the Baroque style in architecture was in full bloom and spread to Ukraine where an entirely different dynamic and unique style by combining baroque elements with Byzantine architecture has been created. The Cathedral of St. Sophia in Kyiv and the church buildings of Kyiv Pecherska (Cave) Lavra Monasteries provided the inspiration for the design of St. Katherine Ukrainian Orthodox Church and Cultural Center.

The Iconostasis from our former Church on Portland Avenue in St. Paul had also been designed in the Ukrainian Baroque style and will be reconstructed in the new church, which along with other icons from Saints Volodymyr and Olga Church, will complete the aesthetics of the new church.

The buildings will be air-conditioned and will have lighting system with dimming capabilities to suit particular occasions. The Church will be about 4,000 sq.ft. and 90 ft. high to the top of the cross on the central cupola.

The Cultural Center will consist of a library, class rooms and a great hall capable to accommodate 300 people in a banquet setting. A performance stage with dressing rooms on each side, will face the parish hall, with the kitchen located on the opposite side of the hall.

The exterior materials will be white stucco with copper cupolas and copper standing seam roofs.

The approach to the church will be from Snelling Avenue by means of a gently curving paved road. The white stucco church with the copper cupolas will be visible to the left across a beautiful wetland area and framed by trees on both sides. The road will lead to a landscaped court formed by the Church and Cultural Center. The main entrances to the Church and Cultural Center will be from the court. This contained space of the court will serve as a civic plaza for many outdoor functions and activities of the congregation. The western and northern portions of the site will be used for parking.

We are looking forward to the realization of our dream of creating a spiritual and social center for the entire Ukrainian community in the Twin Cities and environs.

Oleh Gregoret, AIA
Building Committee Chair

OWNER: Saints Volodymyr and Olga Ukrainian Orthodox Church

RECTOR: Very Reverend Stefan Zencuch

BOARD OF TRUSTEES:

Vera Tanasichuk

Alex Chorewycz

Olex Ilievsky

Neonila Maeser

Leonid Riabokin

Ivan Ilievsky

John Buhajenko

Philip Shayda

Vera Samodin

DESIGN TEAM:

Design Architect:

**Oleh Gregoret, AIA
& Building Committee Chair**

Architect of Record:

Malmin Architects, Inc.

Engineers:

Van Sickle, Allen & Assoc.

General Contractor:

James Steele Construction Co.

FROM THE ARCHITECT

I have been asked many questions about the spaces in the new Church and Cultural Center, and I feel that it's time now to revisit the floor plan. The Church, the Connecting Link and the Parish Hall are situated around a landscaped plaza from which you can enter either the Church or the Cultural Center. The Church is to the east, with a central main entrance that opens into a narthex which serves as a vestibule space for the nave of the Church, has a stairway to the choir loft and provides space for candle and literature dispensing. The Church will accommodate between 180 and 200 persons. As you know, the intent is to install the iconostasis from the Sts. Volodymyr and Olga Church, which was designed and built by the parishioners. On each side of the sanctuary there are support spaces: one is the church office, and the other is the priest's dressing area. The extent of the choir loft is indicated on the plan by a dashed line.

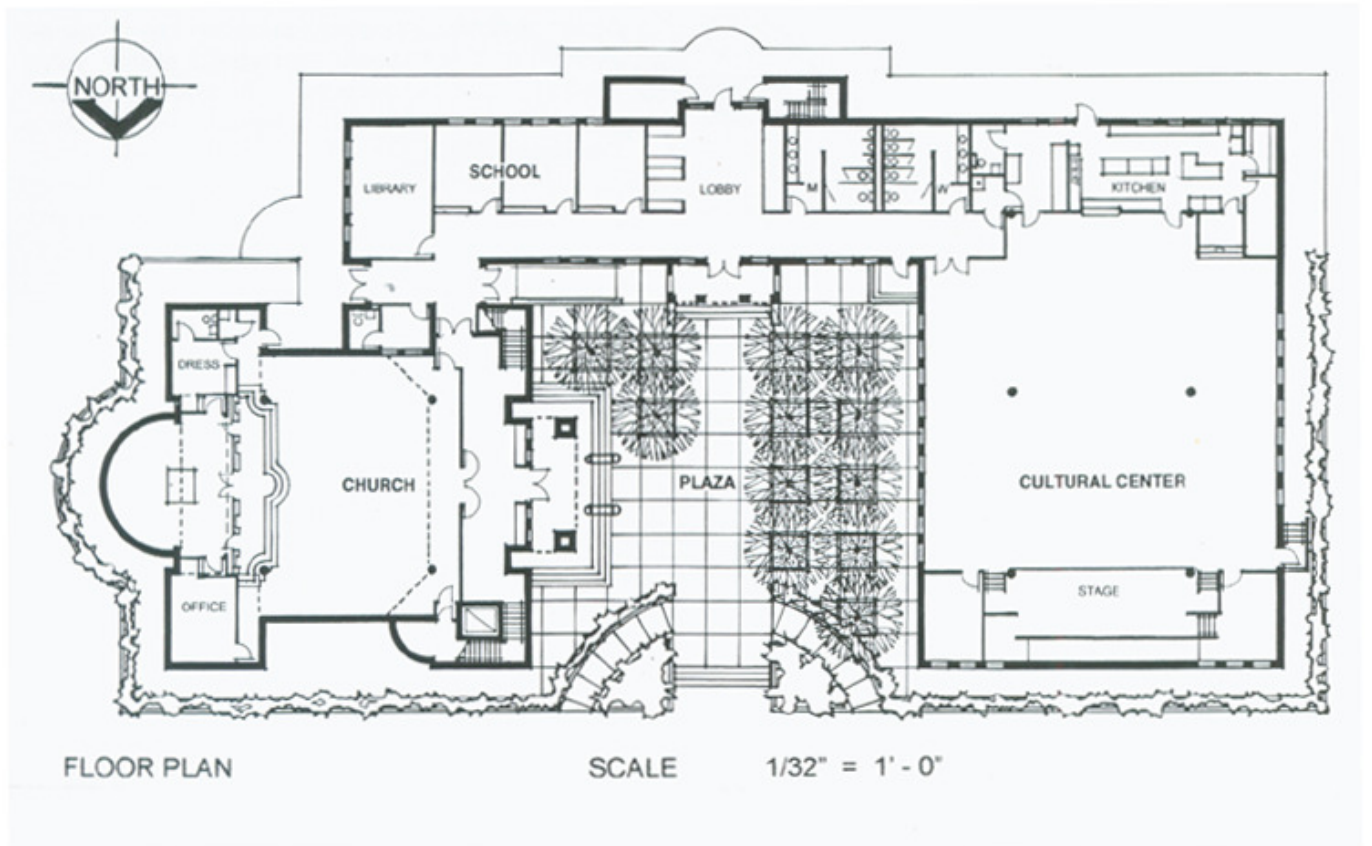
From the narthex, there is a doorway to the secondary vestibule that provides access to the Church from a wheel chair ramp of the plaza level, and an entrance from the east side. This vestibule will allow the processions at Easter time to walk around the church. Off this vestibule there is a small crying room and an A.D.A. toilet. From here one can enter the Connecting Link, which at the east end has the library/boardroom and three classrooms. The corridor walls have display cases for our collections of national artifacts.

The central entrance from the plaza opens into a lobby, with a coat room on one side, and public restrooms on the other side. The purpose for this entrance and lobby is to serve the Parish Hall/Cultural Center without going into the worship areas and to provide the entrance for the events in the Parish Hall/Cultural Center. The south entrance to the lobby allows level access from the ground outside for wheelchairs and cart traffic.

To the west is the Parish Hall, in the south end of which is the kitchen and scullery. On the west side of the kitchen there is a dry goods storage room, a mechanical equipment room and a beverage counter. The space immediately north of the kitchen is meant for the serving line. The parish hall will accommodate 300 people in a banquet seating and more in an auditorium type seating arrangement. On the north end of the great hall is an elevated stage that can be reached by steps from the hall and by a ramp from the "green room". The green room will be used for the performers to get ready. On the other side of the stage is a room that can be used for storage, private dining or conferences.

I also would like to mention that the plaza level is 30 inches higher than the parking area, and the floor of the Church and the Cultural Center is 2 feet higher than the plaza level.

Oleg Gregoret, AIA – March-April, 1996

ВІД АРХІТЕКТА

Мене часто запитували про розташування різних кімнат в Церкві, Сполучнику та в Культурному Осередку. Я думаю, що тепер настав час знову розглянути план. Церква, Сполучник, та Парафіяльна Заля розташовані навколо майдану, з якого заходиться в Церкву і Культурний Осередок/Парафіяльну Залю. Головний вхід до церкви є на схід від майдану, з головним входом до притвору, з якого заходиться до церкви, і в якому є сходи на хори. У притворі також є місце для продажу свічок і т.д.. Церква запланована на 180 до 200 осіб. Як ви знаєте, іконостас з Церкви Святих Володимира і Ольги, який був спроектований і побудований парафіянами, перенесений до цієї церкви. З одного боку вівтаря є кімнати для канцелярії церкви, а з другого боку знаходиться ризниця. Хори показані на плані лінією з рисочок.

З притвору є також двері до другого вестибюля, який дає доступ з майдану для інвалідних крісел/колясок, і через які може проходити Великодня процесія навкруги церкви. Коло цього вестибюля є також кімната для немовлят та малих дітей. Далі можна пройти до частини будівлі в якій знаходиться бібліотека/кімната для засідань, та три класних кімнати. Стіни коридора матимуть вбудовані вітрини для виставок наших колекцій народного мистецтва.

Центральний вхід з майдану веде до передні/вестибюль; з боку є кімната для палът, а з другого боку туалетні кімнати. Цей вхід є для імпрез в Культурному Осередку, який дасть змогу для тих, що відвідуватимуть тільки імпрези, що відбуватимуться в залі, не проходити через церковну частину. Вхід до цієї передні є з півдня і дає доступ для інвалідних крісел та інших возиків з того самого рівня, який є надворі.

На захід від передні є Велика Заля, у південній частині якої знаходиться кухня та приміщення для миття посуду. Там також є місце для прибиральних приладь. На західній частині кухні є комора для продуктів, місце для механічних устаткувань, та прилавок для напиків. У Великій Залі, коло кухні, є місце для буфету. У великій залі можна помістити приблизно 300 осіб за столами, і більше підчас вистав, тощо. В північній частині Великої Залі є підвищена сцена, до якої ведуть сходи з Великої Залі або рампа з переодягальної кімнати. З другого боку сцени є кімната для засідань, невеликих сходин, які включають їжу, або для зберігання речей.

Тепер я хочу згадати, що майдан є на 30 інчів вище від парковища, а підлога Церкви і Культурного Центру є на 2 фути вище від майдану.

На захід від передні є Велика Заля, у південній частині якої знаходиться кухня та приміщення для миття посуду. Там також є невеличка вбиральня і місце для прибиральних приладь. На західній частині кухні є комора для продуктів, місце для механічних устаткувань, таприлавок для напиків. Місце у Великій Залі коло кухні є для буфету. У великій залі можна помістити приблизно 300 осіб за столами, і більше підчас вистав, тощо. В північній частині Великої Залі є підвищена сцена, до якої ведуть сходи з Великої Залі або рампа з переодягальної кімнати. З другого боку сцени є кімната для засідань, невеликих сходин, які включають їжу, або для зберігання речей.

В наступному числі журналу ми розглянемо ділянку церкви. Але тепер я хочу згадати, що майдан є на 30 інчів вище від парковища, а підлога Церкви і Культурного Центру є на 2 фути вище від майдану.

Олег Герберет, АІА – березень-квітень 1996 р.

***Building site of future St. Katherine Ukrainian Orthodox Church – Oleh Gregoret, Architect.
Тут буде збудована Українська Православна Церква Св. Катерини – каже архітектор Олег Грегорет***

***Here is the same building site with St. Katherine Church on it as Oleh Gregoret visualized it.
Ось ця сама будівельна ділянка на якій вже збудована Церква Св. Катерини за проектом Олега Грегорета.***

*Materials are being delivered – building of St. Katherine Church is underway – May 1996.
Будівельні матеріали доставляються і будівельний процес Церкви Св. Катерини розпочався – травень 1996.*

*The cupolas were formed on site and covered by several layers of materials as specified by the architect and building contractors.
Куполи були зформовані на місці будування і покриті кількома пластами матеріалів визначених архітектором та будівельними контракторами.*

*Details of one of the five cupola's formation.
Детелі формування одного з п'яти куполів.*

*View from the inside into the main cupola.
Вигляд через куполз середини.*

*Some parts of St. Katherine Church buildings are already up, while others are ready to be finished.
Деякі частини будівель Церкви Св. Катерини вже збудовані – інші ж ще вже готові до закінчення.*

*Huge trucks keep bringing building materials for the Church buildings and parking lot.
Величезні грузові машини все привозять будівельні матеріали для церкви та парковища.*

*Most church buildings are up – but there is a lot of work inside and a lot of clean-up outside.
Більшість церковних будівель вже закінчені назовні – але ще багато праці всередині та коло церкви назовні.*

*Beautiful St. Katherine Church Domes were shiny when they were just built – later they turned brown and in time they will become green. View from the drive-in to the church complex.
Чудові куполи Церкви Св. Катерини блищали коли їх тільки збудували – пізніше вони зробились коричневими, а ще пізніше зробляться зеленими. Вид з в'їзду до церкви.*

*St. Katherine Church on a rainy day.
Церква Св. Катерини після дощу.*

*St. Katherine Church in winter.
Церква Св. Катерини взимку.*

LAST CUPOLA!

Hi, my name is Lara Anaya, and on July 15, 1996 I witnessed the last cupola being put up at the new St. Katherine Orthodox Church in Arden Hills. It was the most wonderful experience. Just watching the cupola being put up made me realize we're going to have the most prettiest church in Arden Hills.

It was so beautiful watching it going up and being set on top of the church, I don't think I could ever forget it!

Lara ANAYA – September-October 1996

ОСТАННІЙ КУПОЛ!

Привіт усім, мене звати Лара Аная, і 15-го липня, 1996 року я мала нагоду бути свідком під час підняття і встановлення останнього купола в Православній Церкві Святої Катерини в Арден Гіллс. Це було надзвичайно цікаве почуття, спостерігаючи яке, дало мені усвідомити, що у нас буде найгарніша церква в Арден Гіллс.

Мені було так приємно бути присутньою, коли цей останній купол піднімали і вставляли зверху на церкві, і я думаю, що я цього ніколи в житті не забуду!

Лара Аная – вересень-жовтень 1996 р.

ТАКИ ЗБУДУВАЛИ!

Майя Марія Грегорет

І ось перед нами вже закінчена Церква Святої Катерини, Парафіяльна Заля, Кімната для Конференцій/Зборів, кімнати для школи та офіс. Хоч будівництво і забрало трохи більше часу ніж парафіяни спочатку сподівались, але все ж таки в основному воно закінчене. Ще багато роботи, багато всяких деталей, за які ще треба поступово піклуватися й зорганізувати, але 3-го серпня 1997 р. вже відбулося офіційне посвячення Церкви. Нижче подаємо опис будівельного процесу від самого початку.

*Єпископ Паїсій освячує землю – зліва на право о. Мирон Пахолук, Владика Паїсій, о. диякон Святослав Новицький, о. Михайло Куданович, о. Микола Метулинський.
Bishop Paisiy blessing the land – left to right Fr. Myron Pakholok, Bishop Paisiy, deacon Sviatoslav Nowytski, fr. Michael Kudanovych, fr. Nicholas Metulynsky.*

*Владика Паїсій з фундаторками церкви Св. Катерини – зліва направо: Віра Танасійчук, Єпископ Паїсій, Неоніла Мейзер та Голова Парафіяльної Управи Іван Бугаєнко.
Bishop Paisiy with the founders of St. Katherine Church – left to right Mrs. Vera Tanasichuk, Bishop Paisiy, Mrs. Neonilla Maeser and John Buhajenko, President of the Parish Council.*

В суботу, 13 жовтня 1990 р., приїхав до Арден Гілс Єпископ Паїсій і разом з о. прот. Миколаєм Метулинським, настоятелем Церкви Святих Володимира і Ольги, та і з отцями настоятелями наших сусідніх парафій Св. Юрія та Св. Михаїла в Міннеаполісі, та інших церковнослужителів посвятив землю, яку купили наші вельмишановні фундаторки Віра Танасійчук та її сестра Неоніла Мейзер з чоловіком Діном Мейзер для побудови цієї Церкви. За ініціативою Івана Бугаєнка, нашого Президента Парафії, та з допомогою інших парафіян, розчистили зарослі та в'їзд до невеликої поляни, де зібралася група парафіян та гостей, які взяли участь у цій урочистій та знаменній події.

Коли остання спроба об'єднання всіх трьох українських православних парафій в Твін Сітіс, щоб побудувати спільну церкву на цій землі, не вдалася - Парафія Святих Володимира і Ольги вирішила все ж таки розпочати будову. Один з парафіян, архітект по професії, Олег Грегорет запропонував безкоштовно свої послуги і зпроєктував та приготував плани будови для нової церкви, яку за пропозицією Віри Танасійчук, нашої головної фундаторки, парафіяни проголосували назвати Церквою Св. Катерини.

В неділю, 23 липня, 1995 р., за благословенням Всевишнього відбувся символічний початок будовання нової Української Православної Церкви Св. Катерини та інших церковних будівель в Арден Гілс, Міннесота.

Парафіяни вибрали Будівельний та Фінансовий Комітети. Відбулося багато зборів обох комітетів - Фінансовий комітет вислав кілька сот листів до всіх українських православних церков в Сполучених Штатах Америки та до різних установ, та осіб з проханням пожертв на будову Нової Церкви; Будівельний Комітет почав збиратися регулярно що-кілька тижнів, щоб спільно зробити вирішення будівельного

характеру та потрібні кошти. Всі вирішення були представлені Тростам.

Парафіяльної Управи, щоб вони затверджували фінансові витрати. Отець Стефан Женчух, який був нашим настоятелем того року, був у великій допомозі і співпраці та комунікації з Олегом Грегоретом під час проектування спеціальних частин церкви, як наприклад вітваря, ризниці та кімнат за вітварем для священників.

Парафіяни підписували листи-зобов'язання, в яких вони добровільно зобов'язалися пожертвувати певні суми грошей на будову церкви та за певний час їх виплатити. Стару Церкву на Портланд Авеню продали. Заразом зібралася поважна сума грошей, хоч і не всі потрібні, що дало нам змогу розпочати будівництво.

Вибрали фірму Джеймс Стіл Констракшен Компанію, яка під керівництвом Олега Грегорета та інженерної Фірми Ван Цікел Еллен, зробила інженерні підрахунки та детальні плани кожнісінької частини церковних будівель. Почали привозити всіляку тяжку машинерію і розчищати та утрамбовувати і вирівнювати землю. Коли земля була підготована, почали закладати фундаменти.

Через деякий час вже підносились стіни церкви, сполучника та парафіяльної зали. Не дивлячись на дуже холодну зиму того року, будівництво продовжувалось. Увечері, після того, як робітники кінчали роботу, багато парафіян часто заїжджали на церковну землю, щоб побачити, як багато вже збудовано та спостерігати цікаве і незвичайне будівництво.

От, вже трохи вирости стіни церкви. Але чому це вони з таких різнокольорових цементових бльоків? А тому, що контрактор запропонував вживати ці бльоки, які у нього лишилися від попередніх проектів, щоб не купувати нових і заощадити декілька тисяч доларів, адже їх всеодно не буде видно.

Тим часом, якраз на Різдвяний Вечір, 6-го січня 1996 р. прийшов до нас наш новий настоятель церкви о. прот. Григорій Подгурець і Паніматка Галина. Це вже третій настоятель під час будови Нової Церкви. Погода взимку була часто дуже

холодна. Тоді раптом дуже потепліло і пішов дощ, але зразу ж стукнув страшний мороз і всі дерева і кущі покритися льодом. Виглядало все як у казці, блищало все кругом як ніби покрите кришталем, але їздити автотом було дуже слизько.

Під весну нарешті привезли рештовання для куполів та листи міді для покриття їх. Робітники контрактора довгенько працювали над цим завданням, ретельно спаювали всі спеціально загнуті шви покриваючи дивно вигнуту форму куполів. Нарешті чотири менших купола були готові і їх кранами піднесли і поставили на вже збудовані стіни цих частин церкви.

**О. Григорій Подгурець та парафіяни коло церкви під час освячення хрестів.
Very Rev. Hryhoriy Podhurec and parishioners during the blessing of the crosses.**

Середній купол покрили і поставили на місце далеко пізніше, бо він був дуже важкий і потребував спеціального дуже сильного крана.

Праця над Парафіяльною Залею також продовжувалась. Над залею поставили рештовання для даху, а пізніше покрили дах такою ж самою міддю. Спочатку ці мідні покриття дуже блищали, але поступово вони зробились коричневішими. За пару років всі ці дахи поступово зробляться зеленими, що дасть всім церковним будівлям ще інший вигляд.

Робітники все далі продовжували будувати і викінчувати церкву і залю всередині, а також заливати парковище асфальтом та формувати і засіювати траву

грунт навколо парковища.

Під час всього цього будівництва Олег Грегорет був в тісному контакті з контрактором і наїжджав туди принаймні щотижня, а іноді мусів раптово

поїхати туди з праці, щоб пояснити якісь деталі будівництва, які не були зрозумілі робітникам. Також в тісному контакті з контрактором був тодішній Голова Парафіяльної Управи, Алекс Хоревич, який ретельно старався сплачувати будівельні кошти контракторові, хоч зробилося ясно, що у нас бракує великої суми грошей і що ми не будемо спроможні виплатити наші борги.

Отже, хоч основне будівництво було вже закінчене, парафіяни не могли бути власниками церковних будівель і провадити Церковні Служби в Новій Церкві аж до 6-го квітня 1997 року. Наша нова Голова Парафіяльної Управи, Віра

Танасійчук, після кількох спроб дістати позичку для сплати решти заборговання, нарешті знайшла такий банк, що згодився дати нашій парафії позичку. Більшу частину заборговання контракторів було сплачено і він "віддав нам ключі."

Володимир Гордіїв перебудовує іконостас.
Volodymyr Hordiiv rebuilding the Iconostasis.

Зразу ж привезли зі складу Іконостас з нашої попередньої Церкви Святих Володимира і Ольги. Він був трохи завеликий для цієї Церкви і взагалі був розпиляний на куски. Володимир Гордіїв, різбляр, іконограф та реставратор церковних та інших реліквій, приїхав з Денверу і дуже вправно перебудував Іконостас і відновив його, а також пізніше вирізьбив і позолотив спеціальні прикраси, які він потім повставляв в Іконостас, збагативши його.

Дуже гарно відслужили в Новій Церкві першу Великодню Службу 27-го квітня 1997 року. Всі парафіяни раділи, що вже нарешті ми маємо церкву. На Великдень у церкві було дуже багато людей, паски святити в широких коридорах сполучника, бо була дуже холодна погода, але було досить місця, щоб зробити це всередині. Іншим же разом, можна буде святити паски на майдані і можна обходити кругом Церкви три рази, як належить, бо Церква спланована врахо-вуючи такі спеціальні православні та українські традиції.

Через декілька тижнів парафіяни почали готуватися до освячення Церкви Святої Катерини та святкування цієї okazji з участю всіх парафіян та гостей. Освячення було заплановане на неділю 3-го серпня.

Але ж, ще було дуже багато роботи - кухня не була закінчена і підлога в залі не була покрита. Також треба було зорганізувати спільний хор, надрукувати та вислати запрошення, запланувати артистичну програму під час бенкету, спланувати бенкет, придбати столи і стільці та закупити тарілки, чашки, вилки, ножі, тощо. Отже Сестрицтво почало регулярно збиратися і планувати всі ці речі.

Кухня була нарешті замовлена і закінчена тільки 1-го серпня. Тому їжу на бенкет треба було замовити від постачальників.

Покриття підлоги в залі було взяте на себе нашою вельмишановною фундаторкою Неонією Мейзер та її мужем Діном Мейзером. Вони заплатили за покриття підлоги в залі, на сцені, та в кухні.

Освячення і бенкет відбулися дуже успішно. Була чудова сонячна погода. Людей прийшло дуже багато, навіть не вміщалися в церкві - всі хотіли бути присутніми на такій важливій та пишній okazji. Пишна Служба Божа та **освячення відбулися на чолі з Блаженнішим Митрополитом Константином та при участі Високопреосвященніших Архієпископів Антонія та Всеволода, та Єпископа Паїсія, нашого настоятеля Всечеснійшого о. прот. мит.**

Григорія Подгурця, та Всечеснійшого о. прот. Миколи Метули-нського, тоді настоятеля Церкви Св. Юрія Переможця, о. прот. Євгена Кумки, настоятеля Церкви Архистратига Михаїла, та нашого попереднього настоятеля о. прот. Стефана Женчуха, отця диякона Святослава Новицького та з участю всіх їхніх церковнослужителів.

Після Служби Божої та Освячення, близько 400 осіб пішли до парафіяльної залі, де були святочно застелені столи. Там було вже все підготоване до бенкету. На бенкеті було дуже багато промов та побажань успіхів нашій парафії в будучому. Також відбулася дуже мила артистична програма з народними танцями та співами. Під час бенкету приємно пригравала Оркестра "Чарівники." Також розіграли на льотерею Страусову Писанку, яку пожертвувала пані Люба Перчишина від Української Крамниці Подарунків в Міннеаполісі.

Отже, будівництво закінчене, Церква освячена, тепер будемо переходити до дальнійшої роботи, якої ще так багато. Але, якщо ми змогли подужати всі труднощі будівельної фази, то з Божою допомогою і проведенням вже напевне подужаємо дальншу організацію життя Парафії Церкви Святої Катерини!

WE'VE DONE IT!

Maya Maria Gregoret

Here is the newly built St. Katherine Church and Cultural Center. Although the building process has taken a little more time than our parishioners expected, in general the construction is finished. We still have a lot of work, many details need to be completed, and we are going to take care of them gradually; the official Consecration of St. Katherine Church and Cultural Center has taken place on August 3, 1997. Below we are giving some interesting details of the building process from the very beginning.

Very Rev. Fr. Nicholas Metulynsky and Mrs. Vera Tanasichuk during ground preparation for the new church.

On Saturday, October 13, 1990, Bishop Paisiy came to Arden Hills, Minnesota, and together with the rector of Sts. Volodymyr and Olga Church in St. Paul, Very Rev. Nicholas Metulynsky, and rectors of our neighboring Ukrainian Orthodox parishes of St. George and St. Michael in Minneapolis, and other clergy, he blessed the land purchased especially for the purpose of building this new Church by our honorable founder Vera Tanasichuk. On the initiative of John Buhajenko, our Parish Council President, and with the help of other parishioners, an area and an access road for the celebration of this event was cleared.

Parishioners and guests attended this solemn and historic Field Church Service.

When the last attempt of unification of all three Ukrainian Orthodox parishes in the Twin Cities and building a new church on this land together failed, Saints Volodymyr and Olga Parish nevertheless decided

to start building a new church on their own. One of the parishioners, Oleh Gregoret, who is an architect by profession, offered his services free of charge to design and prepare design plans for the construction of the new church and parish hall. As requested by our major founder,

Vera Tanasichuk, and as voted in by the parishioners, it was decided to name the new church St. Katherine Ukrainian Orthodox Church.

Parishioners elected a Building Committee and a Fund Raising Committee. Both of these committees held numerous meetings. The Fund Raising Committee sent out several hundred letters to all Ukrainian Orthodox Churches in the U.S.A., to some companies and organizations, and individuals requesting donations to help us out financially to build our New Church. The Building Committee was getting together regularly for meetings every few weeks to make various building decisions. All such decisions were submitted to the Board of Trustees for their approval of financial expenditures. Fr. Stefan Zencuch, then our rector, was always very helpful and cooperated with Oleh Gregoret during the design phase of the church and gave the architect pertinent advise on special requirements for areas of the church used by the clergy, such as the altar and the vestment room for the clergy, as well as a room on the other side of the altar used primarily by the clergy for storage of altar supplies, etc. and was generally very supportive of the Building Committee.

Parishioners signed pledge forms, in which they pledged voluntary donations of certain amounts of money promising to pay off the pledges within certain time in accordance with their individual abilities. The Old Church on Portland Avenue was sold. A significant amount of money, although not the entire amount needed to build the Church and Parish Hall, was available. This enabled the parish to start the construction.

When the bids came in, James Steele Construction Company was selected as our contractor. Under the guidance and directions from Oleh Gregoret and the engineering firm of Van Sickle Allen, which prepared engineering calculations and

Consecration of the land – Kristina Tanasichuk, Lucy Anaya, Vera Tanasichuk and the Anaya's children: Lara and Karina

detailed plans for every single area and piece of the building, the contractors proceeded to build the Church and the Link between the Church and Parish Hall. They brought in heavy machinery and started to clear, level and compact the ground. When the ground was ready, they poured the foundations.

In awhile the walls of the Church, the Link and the Parish Hall started to grow. In spite of very cold winter that year, they continued working most of the time. In the evening, when the construction workers went home, many parishioners came by to see the progress and to observe the interesting and unusual construction.

Little by little the walls of the Church became visible from afar. But why are the cement blocks so colorful? That's because the contractor offered us to use these blocks and save a couple of thousand dollars on these left-over blocks rather than buy new blocks all of same color.

The blocks will be covered inside and out and no-one will be able to see them anyway.

In the meantime, right on Christmas Eve, our new rector, Very Rev. Hryhorij Podhurec and Panimatka Halyna arrived. This was our third rector during the building process of the New Church. The weather that winter was often very

rector during the building process of the New Church.

cold. Then, suddenly it warmed up and rained for a day. The next day bitter frost hit the Twin Cities area and all the trees and bushes were covered with ice. Everything looked like in a fairy tale, however it was very difficult and slippery to drive. Finally around spring time the metal framing for the cupolas and sheets of copper with which they were to be covered arrived. The construction workers started carefully folding the seams of the copper, covering and soldering them. Finally the four smaller cupolas were ready and were hoisted and installed onto the appropriate walls which were already erected. The large central cupola was finished and hoisted up last, as it was very heavy and required that a special heavy-duty crane be brought in to hoist it up.

The construction of the Parish Hall started a little after the main portions of the Church were built. The roof over the Parish Hall is also standing seam copper. In the beginning all these copper roofs were shiny and glistened in the sun, but in awhile they all became more brownish. In a few years all roofs will turn green, which will give all Church buildings yet another look.

The construction workers were continuing to build the Church and other pertinent buildings. They also poured the asphalt over the parking areas and the access road, graded the banks around the parking area and seeded prairie grasses on them.

During the building process Oleh Gregoret was in close contact with the contractors and visited the site at least once a week. Sometimes he needed to get there on short notice, and he would hurry up from his job in Minneapolis, and go to the building site to explain to the workers some finer details of the construction which were not entirely clear to them. The President of the Parish Council, then Alex Chorewycz, also was in close contact with the contractors trying to pay for the construction costs, although it became clear in awhile that the parish would need a lot more money, than they had on hand, to be able to pay the entire sum to the contractor.

Thus the main construction was finished, but the parishioners could not become the owners of the buildings and conduct their Church Services in the New Church, until April 6, 1997, when our new President of the Parish Council, Vera Tanasichuk, after several attempts to get a loan for paying off our debt, finally got a loan from the Premier Bank in Maplewood. Most of the debt was paid off and finally the contractor "gave us the keys."

Right away the Iconostasis from our old church of Saints Volodymyr and Olga was brought in from the storage. It was too wide for this new Church and also it was in bad shape and in pieces. Volodymyr Hordiiv, wood carver, iconographer and restorer of churches and other relics, came over from Denver and rebuilt this Iconostasis, also repaired and restored some parts of it. Later he carved many decorative wood carvings, painted them with special gold-paint and fastened them to appropriate places of the Iconostasis. This enhanced and enriched the Iconostasis.

Our first Easter Service, on April 27, 1997, was a very beautiful and joyful event celebrated in the New Church. All parishioners were very happy that finally we have our New Church. The Church was filled with people and the paskas (Easter bread) were blessed in the wide corridors of the Link, because the weather was still very cold and windy. In the future, however, it will be possible to do the blessings of the paskas outside on the plaza of the Church and do our traditional walk around the church three times, because the church is constructed in such a manner as to allow us to continue this special Ukrainian and Orthodox tradition of a procession around the Church.

In a few weeks, the parishioners started to get ready for the Consecration Ceremonies of St. Katherine Church, which was scheduled for August 3rd, 1997. To be done by the parishioners - the kitchen was not finished, as it was not part of the building contract, and the flooring in

Vera Tanasichuk, Parish Council President, and Neonila Paczkovski met the Metropolitan Constantine and Archbishop Vsevolod with the traditional Bread-and-Salt.

the Parish Hall was not installed also not part of the contract. Also, they needed to organize the combined choir, print and mail the invitations, plan the artistic program during the banquet, plan the banquet, acquire tables and chairs, buy plates, cups, forks, knives, etc. Parish Sisterhood started meeting regularly to plan all of these details.

Finally the installation of the kitchen exhaust, plumbing and other appliances had been ordered and the kitchen was finished on August 1st. Therefore we needed to have caterers to prepare the food for the banquet.

The flooring in the Parish Hall and kitchen was funded by our generous founders Neonila and Dean Maeser. They bought the flooring and hired a flooring contractor to install it.

The Consecration Ceremony was very successful. The weather cooperated - it was a beautiful sunny day. Several hundred people attended the ceremony. The Church was overfilled, everyone wanted to be there. Solemn and rich Church Service and Consecration was headed by His Beatitude Metropolitan Constantine, His Eminence Archbishop Antony, His Eminence Archbishop Vsevolod, and His Grace Bishop Paisij, our rector Very Rev. Mit.

Hryhorij Podhurec, rector of St. George's Church - Very Rev. Nicholas Metulynsky, rector of St. Michael's Church - Very Rev. Evhen Kumka, our previous rector - Very Rev. Stefan Zencuch, Rev. Deacon Sviatoslav Nowytski, and several ipodeacons and subdeacons.

After the Church Service and Consecration, a large number of people went to the Parish Hall, where the tables were festively covered and set specially for this celebration. During the banquet many people delivered speeches conveying their best wishes of success to our parish. There was also a very lovely artistic program consisting of folk dances and songs. During the banquet our local orchestra, the "Enchanters" (Charivnyky) played, entertaining the guests. There was a lottery of an Ostrich Easter Egg (Pysanka) donated by Luba Perchyshyn of the Ukrainian Gift Shop in Minneapolis.

After the Church Service and Consecration, a large number of people went to the Parish Hall, where the tables were festively covered and set specially for this celebration.

During the banquet many people delivered speeches conveying their best wishes of success to our parish. There was also a very lovely artistic program consisting of folk dances and songs. During the banquet our local orchestra, "Enchanters" (Charivnyky) played, entertaining the guests. There was a lottery of an Ostrich Easter Egg (Pysanka) donated by Luba Perchyshyn of the Ukrainian Gift Shop in Minneapolis.

Thus the building process is completed and the Church officially consecrated, now we need to move on to further tasks, and there is still so much to do. But, as long as we could conquer all the difficulties of the construction phase, with God's help and blessings, we will be able to go on and further organize of our parish's life in our beautiful new St. Katherine Church!

ВЕЛИЧНЕ ПОСВЯЧЕННЯ ХРАМУ!

Неоніла Пачковська

Урочисте посвячення нашого Храму почалося ще в суботу 2-го серпня вечірньою Службою Божою. Вечірня відбулася в присутності Архієпископів Антонія та Всеволода. Вечірню відправив о. прот. Євген Кумка, отець Микола Метулинський та отець Григорій Подгурець. Отець М. Метулинський сповідав багато сповідників, що бажали причаститися в цей пам'ятний день. Після Вечірні о. Григорій запросив людей на чашку кави.

І так, 3-го серпня 1997 року відбулося Посвячення Храму Божого Святої Катерини. Уже о 8-ій годині ранку на церковному майдані зібралося багато людей. Прозорою блакиттю синіло небо над нами. Свіже душисте повітря і зелені дерева навколо підкреслювали красу дня. В промінні радісного і неземного почуття я вітаю цей день - день довгожданий, радісний. Для мене це є надзвичайний дарунок долі дожити до цього дня і побачити Посвячення Нового Храму.

Багато людей стояло навколо Церкви, щоб зустріти і привітати наших Ієрархів. Перед входом до церковного подвір'я стояли мужі з Хрестом та Хоругвами. В гарних українських строях, наші молоді дівчатка: Каріна і Лара Аная, Анастасія і Маланка Рябокінь тримали китиці червоних троянд, щоб з ними зустріти і привітати дорогих Ієрархів. Меланочка, Олександр і Ніколас Венйо тримали біленькі кошики з червоними пелюстками троянд. Маланка Рябокінь доброю українською мовою привітала Митрополита Константина, Архієпископів Антонія і Всеволода, та Єпископа Паїсія. Поважно, повільним ходом піднімаються по сходах Ієрархи. З радісними усмішками дівчата вручають їм червоні китиці троянд, а з біленьких кошиків легеньким подихом падають на землю червоні пелюстки, їх посипають наші найменші.

На верхніх сходах перед Храмом наша Голова Парафії, пані Віра Танасійчук, Голова Сестрицтва, пані Катерина Бугаєнко, та пані Неоніла Пачковська зустрічають Митрополита і Архієпископів з хлібом-сіллю та щирими словами вітання. Після привіту сестриць, настоятель, о. прот. Григорій Подгурець, з присутнім духовенством сердечно привітав Ієрархів, та щирим, теплим словом запросив їх до Храму. Це все виглядало дуже мальовничо: діти і сестриці в українських строях вітали Ієрархів хлібом-сіллю на вишитому рушнику. На особливу увагу заслуговує пані Ванда Багмет, що була координатором цієї зустрічі.

Церква була переповнена гостями і нашими парафіянами. Вже сама присутність гостей створила надзвичайну, урочисту атмосферу з перших хвилин Богослуження. Вже перше "Амінь!" наелектризувало повітря чимсь великим, таємничим і урочистим - це злучений хор, під проводом диригента Миколи Денисенка. Здавалося, що ніколи молитва до Бога не летіла на таких могучих крилах церковного співу, як у цю неділю. Люди з подивом і пошаною слухали Службу Божу, церковні співи, та з увагою слідкували за Посвяченням Храму.

Службу Божу служив Блаженніший Митрополит Константин у сослуженні з Архієпископами Антонем і Всеволодом, та Єпископом Паїсієм, і настоятелями місцевих парафій. Архієпископ Антоній виголосив надзвичайно вдумливу і зворушливу проповідь, та Божим Словом передав присутнім своє Благословення і запевнення, що буде молитись за успішність нашої парафії.

Слова молитви злітали до високої стелі Нового Храму, а сонячне проміння через високі вікна час-від-часу світило на людей.

Під час Богослуження, сталася радісна подія - Митрополит Константин проголосив піднесення о. Григорія Подгурця до Митрофорного Протоієрея. Архієпископ Всеволод вручив о. Григорію Подгурцеві дарунок - Хрест, в якому є малесенька частинка Животворчого Хреста Господа Нашого, на якому Він був розп'ятий, і сказав, що Ви, отче Григорій, за час свого священослуження допомагали побудувати дві Церкви - одну в метрополії Вашингтону, Д.К., Катедру Св. Андрія, а другу в метрополії Сейнт Пол - Церкву Св. Катерини.

Також Архієпископ Всеволод вручив грамоту пані Вірі Танасійчук за її жертвенність в побудові Храму Божого.

Під кінець Урочистої Літургії, Ієрархи, Священики, хор та всі люди вийшли процесією на подвір'я, обійшли тричі навколо Церкви і освятили Наріжний Камінь, і аж тоді Служба Божа закінчилась хвилюючою молитвою, "Боже Великий..."

Отець Григорій сердечно подякував всім за спільну молитву і запросив до трапезної зали на бенкет.

З цієї нагоди, всі присутні зробили спільну знімку на фоні нашої Святині.

SOLEMN CONSECRATION OF OUR CHURCH!

Neonila Paczkowski

Solemn Consecration of our Church began on Saturday, August 2nd, at 7:00 o'clock, during the evening Church Service. Archbishops Antony and Vsevolod led this special Vesper Service, concelebrated by the local clergy - Very Rev. Ewhen Kumka, Very Rev. Nicholas Metulynsky, and Very Rev. Hryhorij Podhurec, rector of the parish. Many people wanted to go to confession on this memorable day. Fr. N. Metulynsky performed the confession service. After Vespers, Fr. Hryhorij invited everybody for a cup of coffee.

The Consecration of St. Katherine Church took place on August 3, 1997. As early as 8:00 o'clock in the morning hundreds of people already arrived and were waiting on the Church grounds. The sky above was translucent and blue. Fresh, fragrant air and green trees around added to the beauty of the day. With rays of joyful, heavenly feelings I greeted this day - the day so long awaited, happy and joyful. For me this was a special gift to have the privilege to live to this beautiful day and witness the Consecration of the New St. Katherine Church.

Many people were standing around, as they wanted to meet the Hierarchs. Men with a Cross and Banners were standing at the entrance to the Church. Young girls dressed in beautiful Ukrainian costumes, with bouquets of red roses in their arms, were ready to meet and greet the Hierarchs. They were Karina and Lara Anaya, Anastasia and Malanka Riabokin. Melanie, Alexander and Nicholas Vanyo, our youngest, were holding white baskets with petals of red roses. Malanka Riabokin, in perfect Ukrainian, greeted Metropolitan Constantine, Archbishop Antony, Archbishop Vsevolod, and Bishop Paisij. Solemnly, slowly the Hierarchs ascended the stairs. With joyful smiles the young ladies handed

them bouquets of red roses, while our littlest ones walked in front strewing red petals, which gently floated to the ground.

At the top of the stair, in front of the Church, our President of the Parish Council, Mrs. Vera Tanasichuk, as well as Mrs. Katherine Buhajenko, Sisterhood President, and Mrs. Neonila Paczkowski met the Metropolitan and the Archbishops and the Bishop with the traditional bread-and-salt and cordially greeted them. After the greetings, Fr. Hryhorij, together with local clergy, also heartily greeted the Hierarchs and kindly invited them into our Church. Everything looked very picturesque - the children and the ladies of our Sisterhood, in colorful Ukrainian costumes with bread-and-salt on a beautifully embroidered towel, greeted the Hierarchs. Wanda Bahmet deserves our special attention and appreciation for coordinating this entire ceremony.

The Church was overfilled with our parishioners and guests. The presence of guests in itself created a festive atmosphere right from the very first minutes of the Church Service. The first "Amen!" electrified the air with something grand, majestic and solemn - this was due to the Combined Choir skillfully conducted by Nicholas Denysenko. It seemed that our prayers to God never before rose into heavens on such powerful wings as they did on this day. The people in awe and with respect were following this Church Service, observing the majestic Consecration Ceremonies.

This Church Service was conducted by His Beatitude Metropolitan Constantine, and concelebrated by Archbishops Antony and Vsevolod, Bishop Paisiy, as well as Ukrainian pastors of the local churches. Archbishop Antony delivered an unusually thoughtful and moving sermon and through God's Words conveyed his blessings onto our Parish and assured us that he will continue his prayers for the success of our Church in the future.

The words of prayers were rising high into the cupolas of the New Church. The sun's rays were shining through the tall windows, shafts of light beaming from time-to-time onto the people praying below.

A joyful event happened during this solemn Church Service - Metropolitan Constantine announced that Fr. Hryhorij's title has been raised, and that from now on Fr. Hryhorij Podhurec will have the title of the Mitered Archpriest. On this occasion, Archbishop Vsevolod gave Fr. Hryhorij a gift - a Cross which contains an infinitesimal piece of the Life-Giving Cross of our God, on which he had been crucified. Archbishop Vsevolod said that You, Fr. Hryhorij, during your priesthood managed to help build two churches - one within the metropolis of Washington, DC - St. Andrew's Cathedral, and the other one within the metropolis of Saint Paul, MN - St. Katherine Church.

Archbishop Vsevolod also handed a Certificate to Mrs. Vera Tanasichuk honoring her for her exceptional donations of money towards building this new St. Katherine Church.

At the end of the Solemn Liturgy, Hierarchs, Priests, the choir and the people went outside in a majestic procession, walking three times around the Church and blessing the Corner Stone. At this time the Church Service ended in a solemn prayer, "O, Great and Only God..."

Fr. Hryhorij heartily thanked everybody for praying together and invited the people to proceed to the Parish Hall for the Banquet honoring the Consecration of the Church..

At this opportunity all present were asked to gather outside and have a picture taken by a photographer.

ST. KATHERINE CHURCH CONSECRATION DAY – AUGUST 3, 1997

Hierarchs from the Consistory of the U.O.C. of the U.S.A., local clergy, parishioners and friends gathered in front of St. Katherine Church for a memorable photo taken of this joyous occasion by Tom Conlon.

В ДЕНЬ ОСВЯЧЕННЯ ЦЕРКВИ СВЯТОЇ КАТЕРИНИ – 3 СЕРПНЯ 1997 РОКУ

Ієрархи з Консисторії У.П.Ц. в С.Ш.А., місцеві священики та церковні служителі, парафіяни та друзі зібралися перед Церквою Святої Катерини для цієї пам'ятної фотографії зробленої Томом Конлоном.

ІКОНОСТАС ЦЕРКВА СВЯТИХ ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ В СЕЙНТ ПОЛІ, МН

Пилип ШАЙДА

В 1953-му році парафія Свв. Володимира і Ольги купила невеличку церкву на Дженкс Авеню. Парафіяни почали працювати над цією церквою. Хреста зробив Ростислав Сокульський, а Микола Свистун допомагав поставити цього хреста на місце. Збудували Іконостас. У виконанні Іконостасу головним майстром був Михайло Остапчук, допомагав йому Прот. Микола Поліщук. Розмалював Іконостас Проф. Михайло Михалевич.

Коли ось вже церква була готова, на Празник Свв. Володимира і Ольги, в липні 1955 року, Митрополит УПЦ в США, бл.п. Іоан Теодорович посвятив Церкву й Іконостас.

Сім років громада тіснилася в цій Церкві. Парафія зростала і розвивалася, діти попідростали, і маленька церква стала замалою. Також там не було відповідної залі, де могла б збиратися громада і молодь; також не було приміщення для парафіяльної школи. Почали шукати за більшим церковним будинком з відповідними залами для школи та розваг.

З Божою допомогою знайшли Методистську Церкву на Портлянд Авеню та Вікторія Стріт. Ця Церква була велика, з гарним приміщенням для парафіяльної залі, та декількома

кімнатами для школи, музею і т.д. Своєю величиною та архітектурою, сміло могла б служити приміщенням для катедри. В січні 1960 року на надзвичайних зборах парафії, вирішили купити цю Церкву, яка коштувала \$12,000. На зборах парафіяни зібрала на цей церковний будинок \$8,861. Отже, це був добрий показчик, що парафія мала намір зростати, жити, та розвиватися.

Знову з завзяттям і самовпевненістю взялися чистити та ремонтувати церкву. В цілому, доложили десь коло \$150,000. Сюди входять різні роботи коло церковного будинку, де члени парафії працювали безкоштовно.

Можливо хтось запитає, чому цей будинок коштував так дешево? Причини були такі, що будинок потребував великого ремонту, по-друге, Методистська парафія була в стані зліквідування – в ній дишилося тільки декілька старших парафіян, які будували цю церкву. Вони не хотіли, щоб їхній церковний будинок був перероблений на щось інше. вони хотіли, щоб цей будинок і далі лишився церквою, незалежно від віровизнання. Отже вони продали цей будинок нам за невелику ціну.

Іконоас в Церкві Святих Володимира і Ольги - Iconostasis at Sts. Volodymyr and Olga Church

Тут належить описати побудову Іконостасу. Треба бачити цей Іконо-стас, щоб належно оцінити. Душею і промотором цього проекту був пер-ший голова пара-фії, мистець бл.п. Проф. Михайло Михалевич. Він зробив проект, сам розмалював усі ікони та орнаменти. Всю позолоту та фар-бування виконали бл.п. Євген Писар-ський та Іван Ілієвський. Голов-ним майстром Іконостасу був бл.п. Ігор Кубик, який вирізьбив Царські Ворота та інші орнаменти. Під керівництвом Ігоря Кубика працювали як таслярі, бл.п. Петро Мірош, та інші члени парафії.

По викінченню Іконостасу парафія готувалася до урочистого посвячення Іконостасу та нової Церкви Свв. Володимира і Ольги. 28-го липня 1963 року, на Храмове Свято, Митрополит Іоан Теодорович посвятив цей новий Церковний Будинок та Іконостас.

ICONOSTASIS AT SAINTS VOLODYMYR AND OLGA CHURCH

Philip SHAYDA

In 1953 Saints Volodymyr and Olga Parish bought a small church building on Jenks Avenue. People started working on this church. The cross for the top of the church was made by Rostyslav Sokulsky, while Mykola Svystun was helping to install this cross on top of the church. An Iconostasis had also been constructed – the main master being Michael Ostapchuk – helping him was prot. Mykola Polishchuk. Our own local artist, Mykhailo Mykhalevch created the icons for this Iconostasis.

When the church has already been ready for the Feast of Saints Volodymyr and Olga in July 1955, the Metropolitan of the U.O.C of the U.S.A., bl. mem. Ioan Teodorovych consecrated this Church and the Iconostasis.

For seven years the parish held services in this rather small Church. However, the parish was growing and developing, the children grew up, and the little Church became much too small. Besides, there was no parish hall for the congregation and especially young people to get together for meetings, performances, etc.; also classrooms for Sunday school were needed. We started looking for a larger church building that included parish halls and rooms for the school and celebration of various events.

With God's help a Methodist Church on Portland Avenue and Victoria Street became available. This was a very large church building with a beautiful hall for parish activities, several rooms for a school, museum, etc. The size and beautiful architecture of this building could easily be described as cathedral-like. In January 1960, at a special meeting of the parish it was decided to buy this church. The price was only \$12,000. Right there during the meeting, parishioners donated about \$8,861. This was a good indication that the parish intended to grow, live and develop.

Again, with great enthusiasm and self-assurance people started cleaning and repairing this building. About \$150,000 was spent for various projects, like repairing and remodeling the building, but the parishioners mostly worked on these projects as volunteers, without pay.

Maybe you'd ask just why was this building sold for such low price? There were several reasons – first one was that the building needed a lot of repair, but the second and main reason was that the Methodist parish was being liquidated, as only a few older parishioners, who originally built the church, remained at this church, and they did not want to have their church building turned into something else, they preferred that it remain a church, no matter what denomination. So, they sold this building to us for not too much money.

Here we need to describe the construction of a new Iconostasis. One would have to actually see this Iconostasis to properly evaluate it. The most important promoter and the soul of this project was the first head of the parish, a great artist himself, Prof. Michael Mychalevych. He designed the Iconostasis, painted all the icons and ornaments. All gilding and painting was done by Eugene Pysarsky and Ivan Ilievsky. The main master sculptor and carver was Igor Kubik, who carved the Royal Doors and other adornments. Under his guidance several parishioners, and mainly Peter Mirosh, worked as carpenters on the Iconostasis and other areas of the church building.

As soon as the Iconostasis was finished, the parish started getting ready for the ceremony of consecration. On July 28, 1963, during the Patron Saints Day Feast, Metropolitan Ioan Teodorovich consecrated this Church Building and the Iconostasis.

ІКОНОСТАС ЦЕРКВИ СВЯТОЇ КАТЕРИНИ

Перебудований Іконостас в Церкві Святої Катерини – Refurbished Iconostasis at St. Katherine Church

1-го лютого 1997 р. Володимир Гордіїв, різбляр по дереву, художник, іконограф та реставратор церковних та інших реліквій, який кілька років тому прибув до Америки з України і тепер живе в Денвер, Колорадо, приїжджав до Міннесоти на збори до Церкви Св. Катерини, щоб обговорити реставрацію Іконостасу з Церкви Свв. Володимира і Ольги, в новій Церкві.

Володимир Гордіїв вже декілька років під час побудови нової церкви листувався і був в телефонічному зв'язку з Олегом Грегоретом. Він був дуже приємно вражений і висловив своє захоплення, що церква була побудована дійсно в стилі Українського Барокко. Він сказав, що дуже хотів би взяти участь в реставрації Іконостасу в такій дійсно чудовій і стильній церкві. Володимир Гордіїв привіз з собою скетч, який він зробив в Денвері, для реставрації і перебудови Іконостасу з Романського стилю, в якому цей Іконостас був зроблений для Церкви Свв. Володимира і Ольги. Він пропонував додати до багатьох частин нашого Іконостасу багату різьбу з дерева, поправити пошкоджені ікони, перемалювати Іконостас, перебудувати його в такий спосіб, щоб він вмістився в новій церкві, повставляти і поправити ікони, яких ми зразу не могли знайти (вони знайшлися), а пізніше позолотити всю дерев'яну різьбу.

Тому що отець Григорій повідомив п. Олега, що Архієпископ Антоній має єдину вільну дату, 30-го березня, коли б він зміг приїхати до нас на освячення нової церкви, Олег Грегорет відразу ж написав листа (затвердженого тростами та Президентом Парафії, Вірою Танасійчук) до Володимира Гордіїва, яким він викликав його приїхати в Арден Гіллс, щоб якнайшвидше почати перебудову і реставрацію Іконостасу. Володимир Гордіїв приїхав сюди 9-го березня і вже почав цю роботу - Іконостас вже стоїть в новій церкві. Паніматка Галина та отець прот. Григорій примістили Володимира в своєму домі і опікуються його харчуванням. Дякуємо їм за те, що вони так ласкаво прийняли п. Володимира і за їхню опіку над ним. Також дуже вдячні п. Володимирові за те, що він так скоро постарався приїхати сюди.

Майя Грегорет – «ГОЛОС» №2(37) – березень-квітень 1997 р.

ICONOSTASIS AT ST. KATHERINE CHURCH

On February 1, 1997, Volodymyr Hordiiv, woodcarver, artist, iconographer and restorer of church and other relics, who came to the United States from Ukraine several years ago, and now lives in Denver, Colorado, flew in to a meeting at St. Katherine Church to further discuss restoration of the Iconostasis from Sts. Volodymyr and Olga Church, in the new St. Katherine Church.

For a couple of years already, Volodymyr Hordiiv, was in close contact by mail and telephone with Oleg Gregoret. He was pleasantly impressed with the new Church and expressed his delight with the beauty of the church and that it was indeed built in Ukrainian Baroque style. He stated that he would feel very honored to be a part of the restoration of the Iconostasis of this outstanding and stylish church. Volodymyr Hordiiv brought with him sketches which he prepared in Denver, which incorporated his preliminary and general suggestions for the restoration and rebuilding of the iconostasis. He indicated that the iconostasis in Sts. Volodymyr and Olga Church was built in the Romanesque style, which was in tune with the old church building. He suggested that we add rich wood carvings to many areas of the Iconostasis, which bring it into a more of a Ukrainian Baroque style, that it be rebuilt in such a manner that it would fit into the new space, that damaged icons needed to be repainted and the missing icons would be reinstalled into appropriate spaces, and later gold leaf or other material would be applied if we wanted.

Because Fr. Hryhorij urged Oleg Gregoret about the only date of March 30, when Archbishop Antony could come to the Twin Cities for the consecration ceremonies of the new church, Oleg immediately wrote a letter (approved by the Board of Trustees) inviting Mr. Hordiiv to start the rebuilding and restoration of the iconostasis immediately. Mr. Hordiiv arrived in the Twin Cities on March 9th and started his work on our Iconostasis - the Iconostasis has already been built and now he is working on the restoration of it. It was very gracious of Panimatka Halyna and Fr. Hryhorij to let Volodymyr stay in their house and take care of his meals. Staying on the church property definitely speeds up his work. We are very thankful to them for providing Mr. Hordiiv with lodging and food. We also wish to thank Volodymyr Hordiiv that he put in extra effort and arrived here on such short notice.

Maya GREGORET – "VOICE" #2(37) March-April 1997

НОВИЙ ІКОНОСТАС В ЦЕРКВІ СВ. КАТЕРИНИ – ОСВЯЧЕНИЙ 17-ГО КВІТНЯ 2011 РОКУ

В 2010-му році Парафіяльна Управа вирішила, що треба замінити ікони в Іконостасі, тому що вже деякий час було помітно, що фарба в іконах нашого Іконостасу почала облущуватись і обшарпануватись, особливо якщо подивитися зблизька. Адже ті ікони були намальовані в 1960-их роках. В ті часи часто не було достатніх коштів щоб намалювати ікони на належному спеціально-приготованому матеріалі – деякі ікони були намальовані на кусках фанери, деякі на кортоні або на чомусь іншому. Все це з часом попсувалося і тому потрібно було замінити всі ікони новими.

На щастя Володимир Гордіїв, наш попередній ресторатор іконостасу, ще й далі живе в Сполучених Штатах Америки, недалеко від Міннесоти – в Чікаго. Наша Парафіяльна Управа звернулася до трьох рестораторів ікон, попрохавши їх дати їхні ціни на виконання цього проекту малювання нових ікон. Ціни подані Володимиром Гордієвим були далеко нижчими від двох інших рестораторів ікон. Отже, Володимир Гордіїв був дуже радий, що він зможе і далі реставрувати наш Іконостас, йому було дуже важливо те, що він хотів щоб увесь наш Іконостас бу виконаний ним.

***Новий Іконостас Церкви Св. Катерини – рестарований і освячений Єпископом Даниїлом 17 квітня 2011 р.
The new Iconostasis at St. Katherine Church – refurbished and consecrated by His Grace Bishop Daniel on April 17, 2011***

Цей новий Іконостас має всі ново-намальовані ікони. З правого боку, як дивитися ззовні, є тепер Ікона Святої Катерини – покровительки нашої Церкви. Володимир Гордіїв також вирізьбив і позолотив нові Дияконські Двері з Іконами Архангелів Гавриїла та Михаїла, які дуже збагачують своєю різьбою та позолотою увесь Іконостас. Він також намалював і вставив маленькі кругленькі іконки пророків Давида і Даниїла, які були загубилися під час перевезки Іконостасу з Церкви Святих Володимира і Ольги.

Парафіяни дуже задоволені цим новим Іконостасом. І щоб і ще далі зменшити кошти з церковного бюджету на цей проект, парафіянам, та всім бажаючим, було запропоновано щоб вони спосорували окремі ікони, купуючи їх, часом в пам'ять членів їхніх родин, тощо. Пізніше буде замовлена «бронзова» дошка з їхніми іменами та іконами спонсорованими ними, яка буде висіти в притворі Церкви.

THE NEW ICONOSTASIS AT ST. KATHERINE CHURCH – CONSECRATED ON APRIL 17, 2011

In 2010 the Parish Council decided that it is time to have new Icons painted in our Iconostasis. For quite some time it has been noticed that the paint of the Icons was peeling and warping, in particular if you'd look up close. And no wonder, the Icons were painted in the 1960-ies and in those times the parishioners did not have adequate means for proper material and paint. Often these Icons were painted on pieces of plywood, cardboard, or whatever. All this deteriorated with time and it was absolutely necessary to replace the Icons.

Luckily Volodymyr Hordiiv, who previously restored the Iconostasis at St. Katherine Church, is still living in the United States, in Chicago, just a short distance away from Minnesota. Our Parish Council asked three icon restorers for bids. The price quoted by Volodymyr Hordiiv was considerably lower than two others. Thus Volodymyr Hordiiv was very happy that he would be able to do this job, continuing the restoration of St. Katherine Church Iconostasis. It was very important to him that the entire Iconostasis of our church would be done by him.

He got the job! He painted new Icons for the new Iconostasis in record time. On the right, as you look from the faithful look at the Iconostasis, they see the Icon of St. Katherine – Patron Saint of our Church. Volodymyr Hordiiv also carved new Deacons' Doors with the icons of Archangels Gabriel and Michael, and this gilded woodcarving considerably enriches the new Iconostasis.

The parishioners are very happy with the new Iconostasis. In order to further decrease the burden of paying for this new Iconostasis from the Church's budges, it has been proposed to offer to parishioners, and other, to sponsor individual Icons in the Iconostasis, paying from them in honor of their family members, etc. Later, a "bronze" plaque will be ordered and displayed in the Church's Entrance Hall.

УКРАЇНЬСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА СВЯТОЇ КАТЕРИНИ І КУЛЬТУРНИЙ ОСЕРЕДОК

Церква Святої Катерини в Арден Гіллс, Міннесота, спроектована в стилі Українського Барокко. Цей національний український стиль виник за часів Гетьманського Періоду в середині 17-го століття. Ці часи відносного спокою на Україні настають після хаосу татарських нападів та міжусобних воєн ворогуючих між собою князями. Багато церков збудованих в Візантійському стилі в 12-му столітті було зруйновано або занедбано. В часи Гетьмана Богдана Хмельницького, а пізніше Гетьмана Івана Мазепи відбувається реставрація і розбудова церков. В Європі в той час поширився декоративний стиль барокко і його вплив також проник на Україну. Українські архітекти на базі цього стилю створили цілком відмінний, динамічний, своєрідний український національний стиль; в ньому сполучені елементи візантійської архітектури з декоративним стилем барокко. Собор Святої Софії в Києві і церковні будівлі Києво-Печерських Лавр подали ідеї при проектуванні Церкви Святої Катерини та Культурного Осередку.

Іконостас з нашої попередньої церкви Свв. Володимира і Ольги був створений парафіянами. Михайло Михалевич запроєктував його, а Ігор Кубик вирізьбив Царські Ворота і інші візерунки, та при допомозі інших парафіян змайстрував цей Іконостас. Володимир Гордіїв, різбляр, іконограф та реставратор церковних та інших реліквій, з Денверу, Колорадо, перебудував цей іконостас пристосувавши його для нової церкви, перемалював його, поправив пошкоджені ікони, а також збагатив його позолоченою різьбою з дерева.

Церква є приблизно на 4,000 кв. футів. Центральний купол включно з хрестом є 90 футів заввишки. Церква, Сполучник та Парафіяльна Заля розташовані навколо майдану, з якого можна зайти до Церкви або до Парафіяльної Залі. Майдан є дуже зручний для святкувань різних okazji надворі. Церква розташована на схід, з головним входом до притвору, який служить як вестибюль, що об'єднує всі частини комплексу. В притворі є також сходи з обох боків, які ведуть на хори та до другого вестибюля, в якому є також кімнатка для малих дітей, з якої можна спостарігати Церковну Службу через вікна. Церква запланована на 180-200 осіб. Хори є на 40-60 осіб. З одного боку вітваря є паламарка, а з другого боку знаходиться ризниця. Сонячне проміння заливає Церкву натуральним світлом через вікна в куполах і вражає простором.

Культурний Осередок має кімнату для засідань/бібліотеки та три кімнати для школи, канцелярії, тощо. Парафіяльна заля є на 300 осіб і має кухню для приготування страв. Підвищена сцена має кімнатки для передодягання і т.д. Центральний вестибюль веде до Парафіяльної Залі і служить, як додатковий простір для публіки під час перерв при великих okazіях.

Всі будівлі обігріваються і охолоджуються механічною системою і забезпечені протипожежним приладдям та водяною системою, які автоматично включаються. В Церкві електричне освітлення може бути притемнене для спеціальних ефектів.

Назовні всі будівлі обштукатурені білим "стакком". Вікна з арками в Церкві та Парафіяльній Залі мають однорідний стиль. Всі куполи і інші дахи покриті міддю.

В'їзд до церкви є з Снеллінг Авеню по мощеній легко вигнутій дорозі понад невеликим мальовничим струмком. Погляд на білу церкву з мідними куполами відкривається з лівого боку на тлі зелені дерев з усіх боків. Велике парковище розташоване на захід та північ. На південній стороні від Церкви є велика газон для пікніків та інших надвірних okazіях.

Олег Грегорет, AIA - Архітект

**ST. KATHERINE UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH AND CULTURAL CENTER
1600 WEST HIGHWAY 96, ARDEN HILLS, MN 55112**

St. Katherine Church in Arden Hills, MN, is designed in Ukrainian Baroque Architectural style. This distinctly national Ukrainian style was developed during the “Hetman” period in the middle of 17th century. This period of relative national tranquility was preceded by chaotic times of tartar invasion and prolonged interpersonal feuds by the ruling princes. Many of the churches of Byzantine Architecture, constructed in the 12th century, were neglected and destroyed. In the time of Hetman Bohdan Khmelnytskyj and Hetman Ivan Mazepa restoration and reconstruction of the old churches became a common undertaking. In Europe, the Baroque style in architecture was in full bloom and spread to Ukraine to create an entirely different dynamic and unique style by combining baroque elements with Byzantine architecture. The Cathedral of St. Sophia in Kyiv and the church buildings of Kyiv Pecherska (Cave) Lavra Monasteries provided the inspiration for the design of St. Katherine Ukrainian Orthodox Church and Cultural Center.

The Iconostasis from our former Sts. Volodymyr and Olga Church was created by the parishioners. Michael Mychalevych has designed it and Igor Kubik has carved the intricate tracery, and with help of other parishioners has constructed the Iconostasis. Volodymyr Hordiiv, woodcarver, iconographer and restorer of church and other relics, of Denver, Co, rebuilt this Iconostasis to make it fit in the new Church, repainted it, restored some damaged icons and enriched it with his wood carvings in appropriate places.

The Church is about 4,000 sq.ft. and 90 ft. high to the top of the cross on the central cupola. The Church, the Connecting Link and the Parish Hall are situated around a landscaped plaza from which you can enter either the Church or the Parish Hall. This plaza is ideal for various outdoor functions and activities of the congregation. The Church is to the east, with a central main entrance that opens into a narthex which serves as a vestibule to connect all parts of the complex, as well as the choir loft by means of two staircases. From the narthex there is a doorway to the secondary vestibule that provides access to the Church from a wheel chair ramp of the plaza level and an entrance from the east side. Adjacent to the second vestibule there is a small crying room with windows to the Church. The Church will accommodate between 180 and 200 persons. The choir loft is for about 40-60 persons. On each side of the sanctuary there are support spaces: one is for church supplies, and the other is the priests’ dressing area. The Church is flooded with natural light through many windows and is airy, with the interior volume encompassing all five domes.

The Cultural Center consists of conference room/library, and three rooms for Sunday school or office use. The Parish Hall will accommodate 300 people in a banquet seating; it has a kitchen for meal preparation. An elevated stage can be reached by steps or a ramp and has the “green” rooms and storage for use by the performers. A central entrance lobby is intended to serve the Parish Hall and along with the corridor provides breakout space during the high-volume events.

All buildings are heated and air-conditioned with automated mechanical systems and have fire detection and sprinkler systems. In the Church the lighting system is equipped with dimmers to provide different lighting levels to suit special occasions.

The exterior materials are white stucco with precast artstone trim. The windows in the Church and Parish Hall are of uniform arch head design. The cupolas of the Church and the roofs of the Parish Hall are standing seam copper.

The approach to the Church is from Snelling Avenue by means of a curved road. The white stucco Church with copper cupolas is visible to the left across a beautiful wetland area and is framed by trees on all sides. The western and northern portion of the site have a large parking area. The south side of the Church has an extensive lawn area suitable for picnics and other outdoor events.

Oleg Gregoret, AIA - Architect

ПАРАФІЯНИ ЦЕРКВИ СВ. КАТЕРИНИ ПРИВІТАЛИ НОВОГО НАСТОЯТЕЛЯ ЦЕРКВИ ОТЦЯ ПЕТРА СІВКА, ПАНІМАТКУ БОГУСЛАВУ, ТА СИНА МИКОЛУ, ЯКІ ПРИБУЛИ В МІННЕСОТУ 9-го ЛИПНЯ 1998 Р.

*Зліва на право: о. протопресвітер Михайло Куданович, паніматка Богуслава Сівко, Микола Сівко (2 р.), о. прот. Петро Сівко, Олександр Гуца, Віра Танасійчук (Голова Парафіальної Управи), Ванда Багмет, Карина Аная.
Left to right: Fr. Protopresbyter Michael Kudanovych, panimatka Bohuslawa Siwko, Nicholas Siwko (2 yrs.old), Fr. Peter Siwko, Alexander Hushcha, Vera Tanasichuk (President of the Parish Council), Wanda Bahmet, Karyna Anaya.*

Отець Петро Сівко народився 10-го грудня 1961 р. біля Перемишля (Західна Україна). Здобувши загальну освіту, за порадами своєї матері і брата, Юрія, вирішив стати студентом Богословської Духовної Семінарії і Гімназії у Варшаві (Польща). Після закінчення шестилітніх навчань, продовжує вищі теологічні навчання у Християнській Богословській Академії у Варшаві, де на третьому році був змушений виїхати закордон у Францію з огляду нездужання своєї матері.

Дальше продовжує курси навчання французької мови в Університеті Метц, а далі в Сорбоні, Париж, звідки переїжджає до Сполучених Штатів Америки, одружується і висвячується у священники того-часу Митрополитом УПЦ Мстиславом, і стає настоятелем Церкви Святого Луки в Сіракузах, Нью Йорк, де прослужив майже 11 років. В липні 1998 року був призначений Консисторією УПЦ настоятелем Церкви Святої Катерини в Арден Гіллс, Міннесота.

Парафіяни Церкви Святої Катерини зустріли і привітали отця Петра та його родину з традиційними хлібом-сіллю.

PARISHIONERS OF ST. KATHERINE CHURCH HEARTILY WELCOMED THEIR NEW RECTOR REV. PETRO SIWKO, PANIMATKA BOHUSLAWA AND THEIR YOUNG SON NICHOLAS (2 YRS.). THEY ARRIVED IN MINNESOTA ON JULY 9TH 1998.

Very Rev. Peter Siwko was born on December 10, 1961 near Peremyshl (Western Ukraine). After completing his general education, following his mother's and brother Yuriy's suggestions, he entered the Theological Seminary and College in Warsaw (Poland). After finishing the six-year program and graduating, he continued his higher theological education at the Christian Theological Academy in Warsaw, which he had to abandon during the third year and move abroad, to France, due to his mother's ill health.

In France, he continued to take French language classes at the Metz University, and later various courses at the Sorbonne University in Paris. From Paris, he emigrated to the U.S.A., where he got married. Soon after, he was ordained as a priest by the Metropolitan Mstyslav, who was then the head of the Ukrainian Orthodox Church in the U.S.A. He became rector of St. Luke's Ukrainian Orthodox Church in Syracuse, N.Y., which he headed for almost 11 years. In July 1998 he was appointed by the Consistory of the U.O.C. in South Bound Brook, N.J. as rector of St. Katherine Ukrainian Orthodox Church in Arden Hills, Minnesota.

Parishioners of St. Katherine Church greeted Fr. Peter and his family with the traditional bread-and-salt.

НАШЕ МИНУЛЕ

Гарно, урочисто йде Служба Божа в новій Церкві Святої Катерини. Дивлюсь на чудовий Іконостас і згадую нашу першу церковцю на Jenks. Був то звичайний будинок, за іконостас правила проста перегородка з кількома іконами, але ми були раді, що маємо своє приміщення і не мусимо тинятись по чужих церквах.

Одного разу на парафіяльних загальних зборах голова управи - нині покійний Михайло Михалевич - повідомив, що є нагода купити церкву за порівняно невелику ціну на Portland Avenue. Парафіяни вирішили ту церкву придбати. Вона була велика, гарна, але потребувала ремонту і деякої перебудови. Головне треба було відокремити вітвар, поставити іконостас на місце, де був великий орган.

В парафії знайшлися "умільці", які змогли все це самі зробити. Ігор Кубик та Петро Антонович Мирошниченко, з допомогою інших майстрів, збудували іконостас. Художник Михайло Михалевич намалював усі потрібні ікони. Ігор Кубик вирізьбив "Царські Врата" та інші прикраси іконостасу. Парафіяни сумлінно допомагали, хто чим міг - роботою, чи грошми - устаткувати церкву всім потрібним. Напевно не всі молодші і нові члени парафії знають хто заклав основи нашої церковної громади тоді, як ми приїхали до Сейнт Полу. Треба з вдячністю «не злим, тихим словом» пом'янути таких людей та родин, що вже відійшли від нас:

Михайла Михалевича, Василя та Ольгу Серафимовичів, Михайла та Марію Мірзу, Василя та Варвару Моргунів, Леоніда та Антоніну Гуменюків, Петро та Анастасію Остапчуків, Василя та Вероніку Філоновичів, Володимира та Єротіду Миронюків, Корнія та Ніну Курилко, Степана та Мотрю Колотій, Олександра та Марію Неприцьких, Євгена Писарського, Григорія Сложинського, Івана Коваленко, Марію Соловей, Віру Росіянську, Анастасію Мікас, Мілену Грінвальд, Сергія та Любу Грег'орет, Івана Білоуса, Михайла Товстоп'ята, Хому Рябокonia, Павла та Ольгу Петренко, та багато інших. Настоятелів: о. Ананія Мироценка, о. Василя Уманця, о. Олександра Бутківа, о. Федота Шпаченка.

Нехай спочивають з миром!

Віддано працювали для церкви в сестрицтві Мотря Колотій, Катерина Заславець, Галина Зіноватна, які тепер на жаль перебувають в старечих домах. Дякуємо!

Минав час, старіли і відходили фундатори парафії, старів і будинок Церкви Святих Володимира і Ольги, який потребував все більше і більше коштовних ремонтів. І тут, Бог послав Вірі Танасійчук і Неонілі Мейзер благу, щасливу

думку і спроможність подарувати достатню суму грошей на фонд-основу для будови нової церкви, замість витрат на ремонт старої церкви. Нехай Господь нагородить їх сторицею за цей благородний вчинок.

Важку, кропітку початкову роботу провів покійний Іван Бугаєнко, з допомогою Олекси Хоревича (мол.), о. Миколи Метулинського, о. Стефана Женчуха і архітекта Олега Греґорета. Олег Греґорет зробив проект церкви, всі потрібні розрахунки, плани, креслюнки, нагляд за будівництвом до самого закінчення. Все це він зробив безкоштовно, як свій дар для церкви. Старий іконостас до нового місця припасував, гарно реставрувавши і доповнивши новою, чудовою різьбою мистець Володимир Гордіїв з України (живе в Денвер, Колорадо). Тепер в соняшні дні Іконостас в Церкві Святої Катерини виблискує і виграє своїми фарбами і позолотою.

***Слава Богові, що допоміг звести цей храм!
Спасибі всім жертводавцям і працівникам!***

***"Дяка і шана робітникам щирим,
Сором недбалим усім." (Грінченко)***

Галина РЯБОКІНЬ - жовтень 1997 р

OUR PAST

Sunday Church Services in the new St. Katherine Church are always beautiful and solemn. I am looking at the gorgeous Iconostasis and to my mind comes our first Church on Jenks Avenue. It was just an ordinary building, a simple partition with several icons was used in place of a real iconostasis, but we were happy that we had our own building and that we no longer needed to conduct our Church Services in various other churches.

At one of the meetings of our Parish Council, Michael Mychalevych, then our President, informed us of an opportunity to buy a church on Portland Avenue for a relatively small price. The parishioners decided to buy it. The church was very large and nice, but it needed a lot of fixing and remodeling. First of all we needed to separate the altar area and to build an Iconostasis instead of an organ in the altar area of that church.

We had several capable "handymen" among our parishioners, who were able to do all necessary work themselves. Igor Kubik and Petro Antonovych Miroshnichenko, with help of other masters, built the Iconostasis. One of our parishioners, talented artist Michael Mychalevych, painted all the icons. Igor Kubik, who was a skillful cabinetmaker, carved the "Royal Doors" and other intricate wood carvings of the iconostasis. Many other parishioners were helping them by either doing the work, or donating the money. This way we were able to build everything necessary in the Church. I am pretty sure that not all younger and newer parishioners actually know just who was instrumental in building the founding basis of our Ukrainian Orthodox Church in St. Paul. I think that now it would be appropriate to mention with "quiet, kind words" the following families and individuals who already passed away:

Mychailo Mychalevych, Wasyl and Olga Serafimovich, Mychailo and Maria Mirza, Wasyl and Barbara Morhun, Leonid and Antonina Humeniuk, Petro and Anastasia Ostapchuk, Wasyl and Veronika Filonowich, Wolodymyr and Eroteida Myroniuk, Kornij and Nina Kurylko, Pavlo Petrenko, Stephan Kolotij, Aleksander Nepriksky, Evhen Pysarsky, Hryhoriy Slozhynsky, Ivan Kovalenko, Maria Solovey, Vera Rossinska, Anastasia Mikas, Milena Grinwaldt, Serhij and Luba Gregoret, Ivan Bilous, Michael Towstoptiat, Thomas Riabokin; as well as the following rectors at the start of our Church: Fr. Ananij Miroshchenko, Fr. Vasyl Umanetz, Fr. Oleksander Butkiv, Fr. Fedot Shpachenko.

May they rest in peace!

Dedicated workers of the church sisterhood were Motria Kolotij, Katherine Zaslavets, Halyna Zinovatna, who at the present time are in nursing homes. We thank them too!

Time was passing on and the initial founders of our parish were becoming old and little by little passing away, and the Saints Volodymyr and Olga Church building was becoming rather old too, it needed many costly repairs. And here God gave Vera Tanasichuk and her sister Neonila Maeser a noble and blessed idea, which combined with their ability to donate substantial sums of money for building a new church, instead of spending money for repairing the old one. May God reward them a hundredfold for this noble deed!

John Buhajenko, then President of the Parish Council, also had a difficult tasks, which he accomplished with the help of Alex Chorewycz, Jr., Fr. Mykola Metulynsky, Fr. Stefan Zencuch and the architect Oleh Gregoret. Oleh Gregoret designed the Church Buildings; he made all necessary plans, calculations, drawings, and provided constant supervision during the construction up to its finish. All this he provided free of charge as his gift to the Church. The Iconostasis from the old church was rebuilt and restored to fit in the new Church. Volodymyr Hordiiv, a wood carver, artist and church restorer from Ukraine embellished it with additional new woodcarvings and now on sunny days the Iconostasis of St. Katherine Church glistens and sparkles with its beautiful colors and gold.

***We are thankful to God for His help in building this Church!
We are thankful to all who gave money or donated their work!***

***"Thanks and honors to all hard workers,
Shame to those who are neglectful, careless." (Grinchenko).***

Halyna RIABOKIN - October 1997

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ ПАРАФІЇ СВ. КАТЕРИНИ – 27 ЛЮТОГО, 2000

Парафія Церкви Св. Катерини мала Річні Загальні Збори. Після вибору президії зборів, прийняття порядку денного, та вступного слова настоятеля Церкви о. Петра Сівка, відбулося прийняття 8 нових членів парафії. По вшануванні пам'яті покійних парафіян однохвилинною мовчанкою, та читання і схвалення Протоколу Минуло-річних Загальних Зборів, Віра Танасійчук, Голова Парафії, подала річний звіт та зачитала промову про виконану працю та майбутню діяльність. Голови та керівники різних адміністративних відділів Парафії зачитали свої звіти. Після запитань та дискусій, і уділення довір'я звітуючій управі, відбулися Перевибори Нової Управи, і дискусії над бюджетом на 2000 рік. Склад Нової Адміністрації:

Настоятель Парафії:

Голова Парафіяльної Управи:

Перший Заступник Голови:

Другий Заступник Голови:

Секретарка:

Скарбник:

Заступник Скарбника:

Фінансова Секретарка:

Голови Сестрицтва:

Культурно-Освітній Референт:

Староста Церкви:

Заступник Старости:

Контрольна Комісія:

о. Петро Сівко

Віра Танасійчук

Святослав Мірза

Михайло Мунчка

Наталія Мунчка

Людмила Аная

Іван Ілієвський

Ліда Мірза

Катерина Бугаєнко,

Тамара Гротт,

Шерон Медяник

Олексій Павлов

Іван Гупало

Анатолій Неприцький

Юрій Олішкewич, Олекс

Ілієвський, Олександр Гуца

ТРОСТИ:

1998-1999-2000 Ніна Хоревич, Катерина Бугаєнко, Алекс Хоревич

1999-2000-2001 Олег Грегорет, Олекс Ілієвський, Мері Сімон

2000-2001-2002 Ворис Миронюк, Неоніла Мейзер, Віра Танасійчук

«Голос» березень-квітень 2000 – Мага Грегорет

ANNUAL GENERAL MEMBERSHIP MEETING OF ST. KATHERINE PARISH – FEBRUARY 27, 2000

St. Katherine Parish held its Annual General Membership Meeting. After election of Presiding Officers, presentation and approval of the agenda, Rector of the Church Rev. Peter Siwko presented his comments, official acceptance of 8 new parish members was approved. One minute silence in respect of our members departed into life eternal was observed. Minutes of last year's meeting were read and accepted. Vera Tanasichuk, Parish President, presented her annual report and comments on work already accomplished and future plans. Heads of various administrative sectors presented their reports. Discussions and questions followed, as well as Vote of Confidence to the Outgoing Council. Elections of New Parish Council Members were held. Budget for year 2000 was presented, followed by discussions. Listed below are members of the new Administration of the Parish Council:

Parish Rector:

President of Parish Council:

First Vice-President:

Second Vice-President:

Secretary:

Treasurer:

Assistant Treasurer:

Financial secretary:

Sisterhood Co-Chairs:

Rev. Peter Siwko

Vera Tanasichuk

Sviatoslav Mirza

Michael Maczka

Natalie Maczka

Liudmila Anaya

Ivan Iliievsky

Lida Mirza

Katherine Buhajenko,

Tamara Grott

Sharon Medjanyk,

Olexij Pavlov

Ivan Hupalo

Tony Niepritsky

George Olishkewych,

Olex Iliievsky, Alex Hushcha

Cultural Affairs Secretary:

Church Warden:

Assistant Warden:

Auditing Committee:

TRUSTEES:

1998-1999-2000 Nina Chorewycz, Katherine Buhajenko, Alex Chorewycz

1999-2000-2001 Oleh Gregoret, Olex Iliievsky, Mary Simon

2000-2001-2002 Borys Myroniuk, Neonila Maeser, Vera Tanasichuk

"Voice" March-April 2000 – Maya Gregoret

ЛИПА

В місяці липні, липові дерева є в повному розквіті. Вони переповнені кремовими або жовтуватими квіточками, які заповнюють повітря солодкавим приємним ароматом на великі відстані. Як тільки ви занюхаєте ці квіти, ви відразу ж напевно будете шукати дерева, з якого ці пахощі виходять. Цей аромат є дуже своєрідний.

Багато слов'янських народів вживають слово липа (укр. = липень) для сьомого місяця року. Є ще декілька назв для цього чудового дерева, яке часом виростає на 100 футів заввишки. Стовбур липи покритий гладенькою темно-коричневою корою, а листочки у формі серця мають навкруги гостренькі зубці, які надають краси цьому чудовому дереву.

Традиційно липа вважається благословенним деревом, бо вважалося, що Матір Божа часто сідала під липою. Тому ще кажуть, що це дерево є під захистом Матері Божої, і що його ніколи не вдаряє блискавка.

Липи часто садили на церковних подвір'ях, а вулики ставилися недалеко, часто на цвинтарях, які були поблизу церков.

Коли липові дерева цвітуть, бджоли прилітають здалека щоб збирати нектар, з якого робився дуже цінний і пахучий мед. Бджолина вакаса вживалася у виробництві пахучих церковних свічок.

Багато з вас мабуть пам'ятає коли вам давали липовий чай з медом. Люди вживали цей чай, як ліки проти сильного кашлю або простуди з температурою. Казали, що цей чай викликав потіння після якого температура падала.

На майдані нашої Церкви Святої Катерини також посаджені липові дерева. Ці дерева є мініатюрною різновидністю липових дерев і посаджені на нашому церковному подвір'ї щоб дотримуватись православних традицій.

*За Православним Вісником, число 542, Липень 1997
«ГОЛОС» №5(40), Вересень-жовтень 1997 р.*

THE LINDEN TREE

In July the linden trees are in full bloom. They are laden with creamy white to light yellow flowers exuding a sweet fragrance that travels great distances. Once you smell these blossoms you will for sure start looking around for the tree. The smell is that distinctive.

Many of the Slavic nations use the word Lepa (Ukr. = Lepen) for the month of July. There are several other names for this beautiful, lofty tree which can grow to 100 feet and has a trunk which is covered with smooth, dark brown trunk. The sharply toothed, heart-shaped leaves add to its beauty.

According to tradition, the lepa was considered a blessed tree because it was considered the tree where the Mother of God often found shelter. Since the tree is considered to be under the protection of the Mother of God, it is also said that lightning never strikes a lepa tree.

One lepa tree was planted around the perimeter of the church grounds with beehives standing a short distance away along the adjacent cemetery grounds.

When the tree is in bloom, bees come from afar collecting the nectar which will become the highly-prized honey. The bees wax was used to make fragrant candles for the church.

Many of us can remember being served lepa blossom tea with honey. People treated the sick with tea made from lepa blossoms and honey for those with a bad cough or with a feverish cold. It was said to induce sweating and break the fever.

In the courtyard of our St. Katherine Church we also have linden (lepa) trees. These trees are a miniature variety of the linden tree and were planted there to keep up with the Orthodox tradition.

*From The Orthodox Herald, issue 542, July 1997
"VOICE" #5(40), September-October 1997*

***Іван Гупало, Староста Церкви, поливає липи посаджені коло Церкви Святої Катерини.
Ivan Hupalo, the Church Warden of St. Katherine Church is watering the linden trees in the Church courtyard.***